

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 206

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. augusztus 11.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Tanács 803/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. augusztus 4.) az Indiából származó egyes széles spektrumú antibiotikumok behozatalára kivetett kiegyenlítő vám hatályon kívül helyezéséről, valamint az 597/2009/EK tanácsi rendelet 18. cikke (2) bekezdése alapján indított felülvizsgálatot követően az ezen behozatalokra vonatkozó eljárás megszüntetéséről 1
- ★ A Tanács 804/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. augusztus 10.) a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendelet végrehajtásáról 19
- ★ A Bizottság 805/2011/EU rendelete (2011. augusztus 10.) a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyekre és egyes tanúsításokra vonatkozó részletes szabályoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról ⁽¹⁾ 21
- ★ A Bizottság 806/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. augusztus 10.) a flukvinkonazol hatóanyagának a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet és a 2008/934/EK bizottsági határozat mellékletének módosításáról ⁽¹⁾ 39
- ★ A Bizottság 807/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. augusztus 10.) a triazoxid hatóanyagának a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosításáról ⁽¹⁾ 44

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg
HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

A Bizottság 808/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. augusztus 10.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	48
---	----

HATÁROZATOK

★ A Tanács 2011/499/KKBP határozata (2011. augusztus 1.) az Európai Unió szudáni különleges képviselőjének kinevezéséről szóló 2010/450/KKBP határozat módosításáról és meghosszabbításáról	50
★ A Tanács 2011/500/KKBP végrehajtási határozata (2011. augusztus 10.) a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/137/KKBP határozat végrehajtásáról	53

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS 803/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. augusztus 4.)

az Indiából származó egyes széles spektrumú antibiotikumok behozatalára kivetett kiegyenlítő vám hatályon kívül helyezéséről, valamint az 597/2009/EK tanácsi rendelet 18. cikke (2) bekezdése alapján indított felülvizsgálatot követően az ezen behozatalokra vonatkozó eljárás megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 18. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottságnak („Bizottság”) a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Hatályos intézkedések

- (1) 2005 májusában, egy kombinált hatályvesztési és időközi felülvizsgálatot („kombinált felülvizsgálat”) követően a Tanács 713/2005/EK rendeletében ⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a jelenleg az ex 2941 10 00 és az ex 2941 90 00 KN-kód alá tartozó, Indiából származó, nem kimért adagokban vagy kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas formában vagy csomagolásban forgalmazott, egyes széles spektrumú antibiotikumok, nevezetesen az amoxicillin-trihidrát, az ampicillin-trihidrát és a cefalexin (a továbbiakban: érintett termék) importjára. Az intézkedések formája egy 17,3–32 %-os *ad valorem* vám volt. Az eredeti intézkedéseket a 2164/98/EK rendelet ⁽³⁾ tartalmazza.
- (2) Részleges időközi felülvizsgálatot követően a Tanács az 1176/2008/EK rendelettel ⁽⁴⁾ módosította az egyik indiai exportőrre alkalmazandó kiegyenlítő vámot.

1.2. Hatályvesztési felülvizsgálat iránti kérelem

- (3) A hatályban lévő végleges intézkedések küszöbön álló hatályvesztéséről szóló értesítés közzétételét ⁽⁵⁾ követően a Bizottság két uniós gyártótól, a DSM és a Sandoz vállalatoktól („kérelmezők”) arra vonatkozó kérelmet kapott, hogy a 713/2005/EK tanácsi rendeletre vonatkozóan indítson az alaprendelet 18. cikke (2) bekezdése szerint hatályvesztési felülvizsgálatot; a DSM és a Sandoz egyes széles spektrumú antibiotikumok teljes uniós gyártásának jelentős részét, ez esetben több mint 50 %-át képviseli.
- (4) A kérelem alapja az volt, hogy az intézkedések lejártá valószínűleg a támogatás folytatódását vagy megismétlődését eredményezné, és így kárt okozna az uniós gazdasági ágazatnak.
- (5) A hatályvesztési felülvizsgálat megkezdése előtt a Bizottság – az alaprendelet 10. cikke (9) bekezdése és 22. cikke (1) bekezdése szerint – értesítette az indiai kormányt arról, hogy megfelelően alátámasztott felülvizsgálat iránti kérelmet kapott. A Bizottság konzultációkat kezdeményezett az indiai kormánnyal a kérelem tartalmával kapcsolatos helyzet tisztázása és kölcsönös megállapodás elfogadása céljából. Az indiai kormány csak meglehetősen későn válaszolt erre a felkérésre, ezért nem került sor az említett konzultációkra.

1.3. A hatályvesztési felülvizsgálat megindítása

- (6) Mivel a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapította, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a hatályvesztési felülvizsgálat megindításához, 2010. május 12-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel ⁽⁶⁾ („az eljárás megindításáról szóló értesítés”) bejelentette az alaprendelet 18. cikke szerinti hatályvesztési felülvizsgálat megindítását.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL L 121., 2005.5.13., 1. o.

⁽³⁾ HL L 273., 1998.10.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 319., 2008.11.29., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 21., 2010.1.28., 40. o.

⁽⁶⁾ HL C 123., 2010.5.12., 11. o.

1.4. Vizsgálat

1.4.1. Vizsgálati időszak

- (7) A támogatás folytatódására vagy megismétlődésére vonatkozó vizsgálat a 2009. április 1-jétől 2010. március 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) terjedt ki. A kár valószínű folytatódásának vagy megismétlődésének értékelése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2007. január 1-jétől a felülvizsgálati időszak végéig terjedő időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.4.2. A vizsgálatban érintett felek

- (8) A hatályvesztési felülvizsgálat megindításáról a Bizottság hivatalosan tájékoztatta a kérelmezőket, más ismert uniós gyártókat, exportáló gyártókat és importőröket, upstream beszállítókat, azokat a felhasználókat, akikről ismert, hogy érintettek, valamint az indiai kormányt. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat, vagy szóbeli meghallgatást kérjenek.
- (9) Minden olyan érdekelt fél meghallgatást nyert, aki azt kérte, és konkrét okokkal indokolni tudta, hogy miért szükséges a meghallgatása.
- (10) Tekintettel a kérelemben megnevezett, az érintett terméket előállító indiai exportáló gyártók nyilvánvalóan nagy számára, a Bizottság helyénvalónak látta az alaprendelet 27. cikkének megfelelően megvizsgálni, hogy szükség van-e mintavétel alkalmazására. A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – az alaprendelet 27. cikke szerint felkérte az említett feleket, hogy a felülvizsgálat megindítását követő 15 napon belül jelentkezzenek, és bocsássák rendelkezésére az eljárás megindításáról szóló értesítésben előírt információkat. A felkérésre csak három exportáló gyártó jelentkezett. Ezért nem került sor mintavételre.
- (11) A Bizottság kérdőívet küldött valamennyi ismert érintett félnek és azoknak, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül jelentkeztek. Három uniós gyártótól, három exportáló gyártótól és az indiai kormánytól érkezett válasz. A többi gyártó nem válaszolt a kérdőívre és nem bocsátott rendelkezésre információt. A mintavételi eljárás során egyetlen importőr sem jelentkezett, és a vizsgálat folyamán a Bizottságnak más importőrök sem adtak információt vagy neveztek meg magukat.
- (12) Az egyik gyártó kérelmezte, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzetértékelése során vegyék figyelembe az egy másik állítólagos uniós gyártó adatait is. Mivel az említett vállalatról bebizonyosodott, hogy a vizsgált terméknek nem gyártója, a kérelmet a Bizottság elutasította.

- (13) A Bizottság megkeresett és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet szükségesnek vélt annak megállapításához, hogy valószínű-e a támogatás folytatódása vagy megismétlődése, és az uniós érdek ebből adódó kára. A következő érdekelt felek telephelyein került sor ellenőrző látogatásra:

a) Uniós gyártók:

- DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Hollandia), amely a DSM Anti-Infectives Chemferm S.A., Santa Perpetua de Mogoda (Spanyolország) nevében is válaszolt a Bizottság kérdőívére. E két vállalat említése a továbbiakban közös néven, „DSM”-ként történik,
- Deretil S.A. (korábban DSM Anti-Infectives Deretil S.A.), Almeria, Spanyolország, a továbbiakban: „Deretil”, valamint
- Sandoz GmbH, Kundl (Ausztria), amely a Sandoz Industrial Products S.A., Barcelona (Spanyolország) nevében is válaszolt a Bizottság kérdőívére. E két vállalat említése a továbbiakban közös néven, „Sandoz”-ként történik;

b) Indiai exportáló gyártók:

- Exports Limited, Mumbai,
- M/s Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh és Baddi, valamint
- Ranbaxy Laboratories Limited, Gurgaon;

c) Az indiai kormány:

- Kereskedelmi Minisztérium, Új-Delhi.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

- (14) Az e felülvizsgálat tárgyát képező termék azonos a 713/2005/EK tanácsi rendelet által érintett termékkel, azaz a jelenleg az ex 2941 10 00 és ex 2941 90 00 KN-kód alá tartozó, Indiából származó, nem kimért adagokban vagy kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas formában vagy csomagolásban forgalmazott amoxicillin-trihidráttal, ampicillin-trihidráttal és cefalexinnel (a továbbiakban: érintett termék).
- (15) Az előző felülvizsgálathoz hasonlóan a vizsgálat megerősítette, hogy az érintett termék és az exportáló gyártók által gyártott és a hazai indiai piacon értékesített termékek, valamint az uniós gyártók által az Unióban gyártott és értékesített termékek alapvető fizikai és műszaki jellemzői és felhasználása megegyezik, és ezért az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében hasonló terméknek minősülnek.

3. A TÁMOGATÁS FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY MEGIS-MÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

3.1. Bevezetés

- (16) Ahogyan azt a (11) preambulumbekkezdés is említi, három exportáló gyártó jelentkezett, és küldött választ a kérdőívre. A három közül azonban csak kettő tájékoztatott arról, hogy a felülvizsgálati időszak során az érintett terméket az Unióban értékesítette.
- (17) A felülvizsgálati kérelemben található információk és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján a következő – állítólagosan támogatásokkal járó – rendszerek megvizsgálására került sor:

Országos szintű támogatási formák:

- a) előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS);
- b) vámhitelesítési szabályozás (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS);
- c) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS);
- d) piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme, FMS);
- e) vámmentes behozatal engedélyezésének rendszere (Duty Free Import Authorisation, DFIA);
- f) exportorientált egységek (Export Oriented Units, EOU)/exportfeldolgozó övezetek (Export Processing Zones, EPZ)/különleges gazdasági övezetek (Special Economic Zones, SEZ);
- g) exporthitelrendszer („ECS”); valamint
- h) jövedelemadó-mentességi rendszer (Income Tax Exemption Scheme, ITES).

Regionális rendszerek:

- i) a pandzsábi ipari ösztönző rendszer (Punjab Industrial Incentive Scheme); valamint
- j) a gudzsarati ipari ösztönző rendszer (Gujarat Industrial Incentive Scheme).
- (18) A fenti a)–f) pontban megjelölt rendszerek az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, a külkereskedelemtől (fejlesztés és szabályozás) szóló, 1992. évi (1992/22 sz.) törvényen („külkereskedelmi törvény”) alapulnak. A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy közleményeket adjon ki az export- és az importpolitikával kapcsolatban. Ezek összefoglalása a „Foreign Trade Policy” (külkereskedelempolitika, „FTP”) dokumentumokban található, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium öt évente ad ki és rendszeresen frissít. A felülvizsgálati időszakra két FTP-dokumentum vonatkozik: az FTP 04–09 és az FTP 09–14. Az utóbbi 2009 augusztusában lépett hatályba. Az indiai kormány ezenfelül az FTP 04–09 és az FTP 09–14 dokumentumra irányadó eljárás-

sokat is lefekteti egy „Handbook of Procedures, Volume I” (eljárási kézikönyv, I. kötet) című dokumentumban (a továbbiakban: HOP I 04–09, illetve HOP I 09–14). Az eljárásai kézikönyvet szintén rendszeresen frissítik.

- (19) A g) pontban szereplő rendszer a banki tevékenységek szabályozásáról szóló, 1949. évi törvény 21. és 35A. szakaszán alapul, amely lehetővé teszi az Indiai Központi Bank (Reserve Bank of India, a továbbiakban: IKB) számára, hogy az exporthitelek területén utasításokat adjon a kereskedelmi bankoknak.
- (20) A h) pontban szereplő rendszer alapja a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény, amelyet az évente kibocsátott pénzügyi törvény módosít.
- (21) Az i) pontban szereplő rendszert Pandzsáb állam kormánya kezeli, és a pandzsábi kormány iparpolitikáján és iparösztönző jogszabályain alapul.
- (22) A j) pontban szereplő rendszert Gudzsarát állam kormánya kezeli, és a gudzsarati iparösztönző politika alapul.

3.2. Előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Jogalap

- (23) A rendszer részletes leírását az FTP 04–09 és az FTP 09–14 4.1.1–4.1.14. bekezdése, valamint a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 4.1–4.30A. bekezdése tartalmazza.

b) Támogathatóság

- (24) Az előzetes engedélyezési rendszer hat alrendszerből áll, amelyeket a (25) preambulumbekkezdés ismerteti részletesen. Ezen alrendszerek többek között a jogosultak körének tekintetében különböznek egymástól. A gyártó exportőrök és a támogató gyártókhöz „kapcsolódó” kereskedő exportőrök az előzetes engedélyezési rendszer „tényleges export” és „éves igény” alrendszerére jogosultak. A végső exportőrt ellátó gyártó exportőrök az előzetes engedélyezési rendszer „köztes szállítások” alrendszerét vehetik igénybe. Az FTP 04–09 és az FTP 09–14 8.2. bekezdésében említett, „exportnak tekintett” kategóriákat ellátó fővállalkozók – mint például az exportorientált egységeket (EOU) ellátó beszállítók – az előzetes engedélyezési rendszer „exportnak tekintett művelet” alrendszerére jogosultak. A gyártó exportőrök közbenső beszállítói pedig az „exportnak tekintett műveletekre” vonatkozóan az ún. Advance Release Order (ARO) és a „fedezett belföldi akkreditív” alrendszerből részesülhetnek kedvezményekben.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (25) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:
- i. tényleges export (physical exports): Ez a legfőbb alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához. A „tényleges” jelző itt azt jelenti, hogy az exportterméknek el kell hagynia India területét. Az előzetes engedélyben rögzítésre kerül az importtámogatás és az exportkötelezettség, beleértve az exporttermék fajtáját is;

- ii. éves igény (annual requirement): Az ilyen előzetes engedély nem egy adott exporttermékre, hanem egy szélesebb termékcsoportra (például vegyi és kapcsolódó termékekre) vonatkozik. Az előzetes engedély jogosultja bármilyen alapanyagot vámmentesen hozhat be bármely, az adott termékcsoportba tartozó termék gyártásához, a korábbi exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig. Az adott termékcsoportba tartozó és az említett vámmentes anyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja;
- iii. köztes szállítások (intermediate supplies): Ez az alrendszer abban az esetben alkalmazható, amikor két gyártó ugyanazt az exportterméket szeretné gyártani, és a gyártási folyamatot felosztják maguk között. A közbelső terméket előállító gyártó exportőr vámmentesen hozhat be alapanyagokat, és e célra igénybe veheti az előzetes engedélyezési rendszer „köztes szállítások” alrendszerét. A gyártást a végső exportőr fejezi be; a készterméket köteles exportálni;
- iv. exportnak tekintett műveletek (deemed exports): Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy az FTP 04–09 és az FTP 09–14 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) bekezdésében említett vevőkategóriák részére „exportnak tekintett művelet” során értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen hozza be. Az indiai kormány meghatározása szerint az exportnak tekintett műveletek azok az ügyletek, amelyek során a szállított áruk nem hagyják el az országot. Sokféle szállítási kategória számít exportnak tekintett műveletnek, feltéve, ha az adott árut Indiában állítják elő; ilyen például az exportorientált egységekhez (EOU) vagy a különleges gazdasági övezetekben (SEZ) található vállalatokhoz történő szállítás.
- v. ARO: Az előzetes engedély jogosultja, aki a felhasználandó anyagokat közvetlen import helyett belföldi forrásokból kívánja beszerezni, ARO-megbízások ellenében is beszerezheti azokat. Ilyenkor az előzetes engedélyeket ARO-megbízásként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállításakor átruházzák azt a szállítóra. Az ARO-megbízások átruházása feljogosítja a belföldi szállítót az FTP 04–09 és az FTP 09–14 8.3. bekezdésében említett, exportnak tekintett műveletekre vonatkozó kedvezményekre (azaz az előzetes engedélyezési rendszer „köztes szállítások”, illetve „exportnak tekintett műveletek” alrendszeri igénybe vételére, az exportnak tekintett műveletekre nyújtandó export-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére). Az ARO-mechanizmus a szállítónak téríti vissza az adókat és a vámokat, nem pedig – vámvisszatérítés/vámvisszafizetés formájában – a végső exportőrnek. Az adók, illetve vámok visszatérítése belföldi alapanyagok és importált alapanyagok esetében egyaránt igénybe vehető;
- vi. fedezett belföldi akkreditív (back-to-back inland letter of credit): Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra vonatkozik. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív megnyitását belföldi szállító javára. Az előzetes engedélyt a bank a közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz az FTP 04–09 és az FTP 09–14 8.3. bekezdésében említett, az előrejelzés szerinti exportra vonatkozó kedvezményekre (azaz az előzetes engedélyezési rendszer „köztes szállítások”, illetve „exportnak tekintett műveletek” alrendszeri igénybe vételére, az exportnak tekintett műveletekre nyújtandó export-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).
- (26) A felülvizsgálati időszak során az előzetes engedélyezési rendszer alapján a két együttműködő exportőr egyike kapott engedményeket. Az említett vállalat által igénybe vett alrendszer az i. pontban szereplő „tényleges export” volt. Ezért nem szükséges a többi, igénybe nem vett alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.
- (27) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat az adott exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az előzetes engedély kibocsátását követő meghatározott időszakon belül kell teljesíteni. A kombinált felülvizsgálat óta ezt az időszakot 36 hónapra hosszabbították (24 hónap, kétszer hathónapos hosszabbítási lehetőséggel).
- (28) Az előzetes engedély jogosultjait jogszabály kötelezi arra, hogy – az indiai hatóságok által végzett ellenőrzésekhez – a vámmentesen importált, illetve belföldön beszerzett áruk tényleges fogyasztásáról („valóságú és megfelelő”) nyilvántartást vezessenek minden egyes előzetes engedélyre vonatkozóan, meghatározott formátumban (a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 4.26. és 4.30. bekezdése, valamint 23. függeléke). Ezt a nyilvántartást független okleveles könyvvizsgálónak, illetve kontrollemek (cost and works accountant) kell ellenőriznie, aki igazolást ad ki arról, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és vonatkozó dokumentumok vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valóságosak és helytállóak.
- (29) Ami a felülvizsgálati időszakban igénybe vett „tényleges export” alrendszer alkalmazását illeti, az indiai kormány mind az importtámogatás, mind az exportkötelezettség mennyiségét és értékét rögzíti, és azokat az előzetes engedélyen feltünteti. Ezenfelül az import és az export lebonyolításakor a kapcsolódó műveleteket a kormány tisztviselőinek fel kell vezetniük az előzetes engedélyre. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján. A legtöbb termék esetében – így az érintett termékre vonatkozóan is – léteznek ilyen normák, amelyeket az indiai kormány bocsát ki. A kombinált felülvizsgálat óta a ráfordítási-kibocsátási normákat lefelé korrigálták, és a felülvizsgálati időszak alatt a fő nyersanyagra nézve – a terméktől és a szállítási útvonaltól függően – 2,3–16,1 %-kal alacsonyabbak voltak, mint a kombinált felülvizsgálat során.

(30) A csökkentés ellenére az érintett terméktípusok egyike esetében megállapították, hogy a tényleges fogyasztás még mindig a ráfordítási-kibocsátási normák alatt van. Ezenfelül kiderült, hogy bár kötelező, a vállalat nem vezette a (28) preambulumbekzdésben említett, független könyvvizsgáló által ellenőrizhető fogyasztási nyilvántartást („23. függelék”). E követelmény megszegése ellenére a vállalat részesült az előzetes engedélyezési rendszer kedvezményeiből, amelyek ráadásul – tekintve a túlbecsültnek ítélt ráfordítási-kibocsátási normákat – magasabbak voltak a jogszabályi rendelkezések által előírtnál.

d) *Észrevételek a nyilvánosságra hozatali követően*

(31) Az indiai kormány és egy exportáló gyártó nyújtott be észrevételeket az előzetes engedélyezési rendszerről.

(32) Az indiai kormány állítása szerint az előzetes engedélyezési rendszer engedélyezett vámkedvezményrendszerként vagy helyettesítő vámkedvezményrendszerként működik, amelyhez kapcsolódik egy, az alaprendelet I., II. és III. mellékletének rendelkezéseivel összhangban álló ellenőrző rendszer; ez a rendszer nyomon követi a vámentesen importált alapanyagok és az azokból készült exporttermékek közötti kapcsolatot. Az indiai kormány ezenfelül nyomatékosította, hogy – az alaprendeletnek megfelelően – az importvámok elengedése vagy visszatérítése csak akkor kiegyenlíthető, ha annak mértéke meghaladja az exportált termék előállításánál felhasznált importált anyagokra kivetett importvámok mértékét. Az ellenőrző rendszert illetően megerősítették, hogy megfelelően működő rendszer áll fenn. Ezzel összefüggésben számos olyan ellenőrzési elemre hivatkoztak, amelyek az ellenőrzés végrehajtásához az indiai kormány számára rendelkezésre álltak, köztük a ráfordítási-kibocsátási normákra, az import- és exportokmányokon feltüntetett mennyiségi információkra és az import és az export teljesítése utáni visszatérítés-ellenőrzésre. Az indiai kormány felhívta a figyelmet arra is, hogy a rendszer előírja: fel nem használt anyag esetében kötelező a teljes vám kamattal együtt történő megfizetése.

(33) Az előzetes engedélyezési rendszert uniós értékesítések kapcsán igénybe vevő exportáló gyártó nem tett észrevételeket a rendszernek az a)–c) szakaszban összefoglalt leírásával és gyakorlati megvalósításával kapcsolatban, a támogatási összeg kiszámításánál figyelembe vett számadatok közül azonban néhányat megkérdőjelezett. A számítás ellenőrzése nyomán kiderült, hogy nincs szükség kiigazításra; a kérdést az érintett vállalattal is tisztázták.

e) *Következtetés*

(34) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőrt előnyben részesítette.

(35) Ezenfelül a „tényleges export” alrendszer jogilag egyértelműen az exportteljesítményen alapul, és ennél fogva az

alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok nem juthatnak kedvezményekhez e rendszer keretében.

(36) A hatályvesztési felülvizsgálat ezért megerősítette, hogy az ebben az esetben használt fő alrendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető engedélyezhető vámkedvezményrendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. Az alrendszer nem felel meg az alaprendelet I. mellékletének i) pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. Noha létezik egy olyan ellenőrzési rendszer, amely azt követi nyomon, hogy felhasználtak-e alapanyagokat az exportált termék előállításához, és ha igen, milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja), az indiai kormány e rendszert nem alkalmazta hatékonyan. A ráfordítási-kibocsátási normák nem tekinthetők a tényleges fogyasztás ellenőrzésére szolgáló rendszernek, mivel túl magasnak bizonyultak, és megállapítást nyert, hogy az indiai kormány nem követeli vissza a többlet-kedvezményeket. Az indiai kormány nem végzett olyan ellenőrzést, amely megfelelően vezetett felhasználási nyilvántartás alapján történt volna. Az indiai kormány ráadásul a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában sem végzett további vizsgálatot, bár normális esetben hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában annak elvégzése kötelező volna (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Végül megerősítést nyert, hogy noha a jogszabályok előírják, az okleveles könyvvizsgálók ellenőrzési folyamatba való bevonása gyakorlatilag nincsen biztosítva.

(37) Az előzetes engedélyezési rendszer „tényleges export” alrendszere ezért kiegyenlíthető.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(38) Engedélyezett vámkedvezményrendszer vagy helyettesítő vámkedvezményrendszer hiányában a kiegyenlíthető előny az alapanyagok importálása esetén normális esetben járó teljes elengedett importvámnak felel meg. A fentiekre, valamint az indiai kormánynak a (32) preambulumbekzdésben szereplő állítására vonatkozóan megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a befizetett összeget meghaladó vámvisszatulalás kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint csak a befizetett összeget meghaladó vámvisszatulalás egyenlíthető ki, feltéve, hogy az alaprendelet II. és III. mellékletében előírt feltételek fennállnak. A jelen esetben azonban ezek a feltételek nem teljesültek. Így – amennyiben megállapítást nyer a megfelelő ellenőrző rendszer hiánya – a vámkedvezményrendszerekre vonatkozó fenti kivétel nem alkalmazható, ezért a rendes szabályt kell alkalmazni, miszerint a kiegyenlítő intézkedéseket a meg nem fizetett vámok összege (elengedett bevétel), nem pedig egy állítólagos többlet-vámvisszatérítés alapján kell megállapítani. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak

megfelelően a szóban forgó többlet-visszatérítés kiszámítása nem a vizsgálatot folytató hatóság feladata. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint mindössze olyan bizonyítékot kell találnia, mellyel megfelelően cáfolni tudja valamely állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségét.

- (39) Az előzetes engedélyezési rendszert igénybe vevő exportőr támogatásának összegét a felülvizsgálati időszak során az importált anyagokra kivetett – és az érintett termékre alkalmazott alrendszer keretében elengedett – behozatali vámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerülő költségeket indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti exportforgalmára vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (40) A felülvizsgálati időszak során az e rendszert használó egyetlen együttműködő gyártó esetében a rendszer keretében megállapított támogatás mértéke 12,3 %.

3.3. Vámhitelezési szabályozás (Duty Entitlement Passbook Scheme, a továbbiakban: DEPBS)

a) Jögalap

- (41) A DEPBS részletes leírását az FTP 04–09 és az FTP 09–14 4.3. bekezdése, valamint a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 4. fejezete tartalmazza.

b) Támogathatóság

- (42) A rendszer igénybevétele minden gyártó exportőr és kereskedő exportőr jogosult.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (43) A jogosult exportőrök kérelmezhetnek DEPBS-hiteleket, amelyek a rendszer keretében exportált termékek értékének százalékos arányaként vannak kiszámítva. Az indiai hatóságok a legtöbb termékre – többek között az érintett termékre vonatkozóan is – megállapítottak DEPBS-szinteket. A százalékos arányok meghatározása a ráfordítási-kibocsátási normák (lásd (29) preambulumbekzdés), és a feltételezeten importált alapanyag-tartalom vámterhe alapján történik, tekintet nélkül arra, hogy az importvámfizetés a valóságban megtörtént-e vagy sem. Az érintett termékre az e vizsgálat felülvizsgálati időszaka alatt vonatkozó DEPBS-szintek az alábbiak voltak: 8 % az amoxicillin-trihidráttal, valamint 7 % az ampicillin-trihidráttal és a cefalexin esetében; azaz a DEPBS-szintek minden esetben magasabbak voltak, mint a kombinált felülvizsgálat idején.

- (44) Az e rendszer alapján járó kedvezményekre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságoknak, jelezve, hogy az export a DEPBS keretében

történik. Annak érdekében, hogy az árukat exportálni lehessen, az indiai vámhatóság a feladási eljárás során exportfuvarszámlát állít ki. Ez a dokumentum többek között feltünteti az adott exporttranzakcióra nyújtandó DEPBS-hitel összegét. Ekkor az exportőr már tudja, milyen gazdasági előnnyel számolhat. Amint a vámhatóság kiállította az exportfuvarszámlát, az indiai kormánynak megszűnik azon joga, hogy mérlegelje, nyújtható-e DEPBS-hitel. Az előny kiszámításához releváns DEPBS-szint az lesz, amelyet az exportnyilatkozat megtételének időpontjában alkalmaztak. Ezért nincs lehetőség az előny szintjének visszamenőleges módosítására.

- (45) Megállapítást nyert, hogy az indiai számviteli standardok szerint a DEPBS-hitelek az exportkötelezettség teljesítésekor a kereskedelmi számlákban az eredményszemléleti alapon bevételként is elszámolhatók. Ezek a hitelek a továbbiakban felhasználhatók – a beruházási javak kivételével – a korlátozás nélkül importálható áruk későbbi behozatalakor fizetendő vám kifizetésére. Az ilyen hitelek ellenében behozott áru a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthető vagy másként felhasználható. A DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók és a kibocsátásuk napjától számított 24 hónapig érvényesek.

- (46) A DEPBS-hitelek iránti kérelmeket elektronikusan kell benyújtani, és azok korlátlan számú exporttranzakcióra vonatkozhatnak. A DEPBS-hitelek alkalmazására *de facto* nem vonatkoznak szigorú határidők. A DEPBS kezelésére használt elektronikus rendszer nem zárja ki automatikusan a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 4.47. bekezdésében említett benyújtási határidőn túli exporttranzakciókat. Sőt, amint azt a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 9.3. bekezdése világosan meghatározza, a benyújtási határidő lejáta után beérkezett kérelmek csekély (a jogosultság 10 %-ának megfelelő) pénzbüntetés kivetése mellett bármikor elbírálhatók.

- (47) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban egy együttműködő indiai exportáló gyártó vette igénybe a rendszert.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatali követően

- (48) Az indiai kormány észrevételt tett azzal kapcsolatban, hogy a „kedvezményezett számára nyújtott előny” csak akkor mérhető, és a támogatás kiegyenlíthetősége csak akkor határozható meg, ha a DEPBS-hiteleket a piacon értékesítik, mivel a hitelek kizárólag akkor juttatnak előnyhöz, amennyiben értékesítésükre a piacon kerül sor, és az értékesítés ténylegesen megtörtént. Más szóval a DEPBS-hitelek nem kiegyenlíthetőek, ha az exporttermék előállításához felhasznált importárura kivetett vám kifizetéséhez használják fel őket.

e) A DEPBS-re vonatkozó következtetések

- (49) Az DEPBS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése alapján nyújt támogatást. A DEPBS-hitel az indiai kormány

pénzügyi hozzájárulása, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezenfelül a DEPBS-hitel előnyt nyújt az exportőrnek, mivel – ellentétben az indiai kormány állításával – nem csak abban az esetben javítja annak likviditását, ha a hitelt a piacon adják el, hanem akkor is, ha az importőrre kivetett vám kifizetésére használják.

(50) Ezen túlmenően a DEPBS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(51) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem minősíthető engedélyezett vámkedvezményrendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számítják ki. Ezenkívül nem áll rendelkezésre olyan rendszer vagy eljárás, amely megerősíthetné, hogy az exporttermék gyártási folyamatában mely alapanyagokat használták fel, vagy sor került-e túlzott mértékű behozatali vám kifizetésére az alaprendelet I. mellékletének i) pontja, valamint a II. és III. melléklete szerint. Végül az exportőr attól függetlenül jogosult a DEPBS-ből származó előnyök igénybevételére, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. Az előnyök igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Így még azok az exportőrök is jogosultak a DEPBS-ből származó előnyökre, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árut.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(52) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke szerint a kiegyenlíthető támogatások összege a kedvezményezettnek nyújtott és a felülvizsgálati időszak alatt megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően lett kiszámítva. Ebben a vonatkozásban figyelembe vették, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá az előnyhöz, amikor a rendszer alapján az exporttranzakciót végrehajtotta. Így az exporttranzakció pillanatában az indiai kormány kötelezően lemond a vámról, ami az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül.

(53) A fentiek fényében indokoltnak tekinthető a DEPBS keretében megvalósuló juttatásokat úgy értékelni, mint a rendszer keretében a felülvizsgálati időszakban megvalósuló valamennyi exporttranzakcióra megkapott hitelek összegét.

(54) Indokolt kérésre az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint

számlálónak a kiszámításakor a hitelek közül le lettek vonva a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült költségek.

(55) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezeket a támogatási összegeket a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(56) A fentiek alapján a felülvizsgálati időszakban az érintett együttműködő exportáló gyártó esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 6,9 %.

3.4. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, a továbbiakban: EPCGS)

a) Jogalap

(57) Az EPCGS részletes leírása az FTP 04–09 és az FTP 09–14 5. fejezetében, valamint a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 5. fejezetében található.

b) Támogathatóság

(58) A rendszer keretében nyújtott támogatásra a gyártó exportőrök, valamint a támogató gyártókhöz és szolgáltatókhoz „kapcsolódó” kereskedő exportőrök jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

(59) Exportkötelezettség vállalásával a vállalat csökkentett vámtétel mellett importálhat (új és legfeljebb 10 éves használt) beruházási javakat. E célból az indiai kormány – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. A rendszer a keretében importált beruházási javak mindegyikére 5 %-os csökkentett vámtételt biztosít. Az exportkötelezettség teljesítéséhez az importált beruházási javakat bizonyos idő alatt fel kell használni bizonyos mennyiségű exportáru előállítására. Az FTP 09–14 szerint az EPCGS keretében a beruházási javak 0 %-os vámtétellel is importálhatók, ilyen esetben azonban az exportkötelezettség teljesítésére rendelkezésre álló időszak rövidebb.

(60) Az EPCGS-engedély jogosultja a beruházási javakat belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi előállítója jogosult a beruházási javak előállításához szükséges alkotóelemek vámmentes behozatalára. Választható lehetőségként a belföldi gyártó az EPCGS-engedély jogosultjának szállított beruházási javakra vonatkozóan kérheti „exportnak tekintett művelethez” kapcsolódó kedvezmény igénybevételét is.

(61) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban mindkét együttműködő exportáló gyártó igénybe vette ezt a rendszert.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

(62) A nyilvánosságra hozatalt követően az indiai kormány vitatta az EPCGS kiegyenlíthetőségét. Azt állította ugyanis, hogy nem kellene exportteljesítménytől

függőnek tekinteni azokat a beruházási javak beszerzéséhez kapcsolódó EPCGS-támogatásokat, amelyeknél az exportkötelezettség már a felülvizsgálati időszak előtt teljesült. Az egyik exportáló gyártó, melynek esetében megállapítást nyert, hogy részesült EPCGS-támogatásokból, azt állította, hogy e támogatásokat nem kellene figyelembe venni, mivel azokat az érintett termék előállításához felhasznált beruházási javak vásárlásához nem vették igénybe.

e) *Az EPCGS-sel kapcsolatos következtetések*

- (63) Az EPCGS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül. A vámcsökkentés az indiai kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsökkentés előnyhöz juttatja az exportőrt, mert az importálásnál megtakarított vám javítja a vállalat likviditását.
- (64) El kell utasítani azt az állítást, miszerint nem tekintendők exportteljesítménytől függőnek azok a beruházási javak beszerzéséhez kapcsolódó EPCGS-támogatások, amelyek esetében az exportkötelezettség már a felülvizsgálati időszak előtt teljesült. Nem vitatható ugyanis, hogy az EPCGS jogilag az exportteljesítménytől függ, mivel az EPCGS engedély exportkötelezettség vállalása nélkül nem nyerhető el. A rendszer ennél fogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak minősül. E tekintetben az exportkötelezettség tényleges teljesülésének időpontja irreleváns. Ami azt a kérdést illeti, hogy a beruházási javakat az érintett termék gyártásához használták-e fel, az FTP 09–14 5.2. fejezetének megfelelően az EPCGS a beruházási javak importját mind a gyártáshoz, mind a gyártást megelőző és követő tevékenységekhez engedélyezi (ideértve azok complete knock-down („CKD”)/semi knock-down („SKD”) elemeit, valamint a számítógépes szoftverrendszereket). Világos tehát, hogy azon áruk is részesülhetnek az EPCGS nyújtotta előnyből, amelyeket nem használtak fel az érintett termék előállításához. Ráadásul megállapítást nyert, hogy az EPCGS értelmében vállalt exportkötelezettséget az érintett termék exportjával teljesítették. Ezért ezt az állítást el kell utasítani.
- (65) Az EPCGS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető sem engedélyezett vámkedvezményrendszernek, sem helyettesítő vámkedvezményrendszernek. Az ilyen engedélyezett rendszerek hatálya nem terjed ki a beruházási javakra, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel azokat az exportált termékek előállítása során nem használják el.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

- (66) A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok alapján számították ki, az érintett gazdasági ágazatban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési időszakát tükröző

időszakra elosztva. Az időközben felhalmozódott előny teljes értékének kifejezése érdekében ehhez az összeghez kamatokat adtak hozzá. E célra az Indiában a felülvizsgálati időszak során a helyi valutában kínált hitelekre érvényes kereskedelmi kamatot ítélték megfelelőnek.

- (67) Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének és 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye.
- (68) A felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,1–0,5 %.

3.5. **Piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme; a továbbiakban: FMS)**

a) *Jogalap*

- (69) Az FMS részletes leírása az FTP 04–09 3.9.1–3.9.2.2. bekezdésében, az FTP 09–14 3.14.1–3.14.3. bekezdésében, a HOP I 04–09 3.20–3.20.3. bekezdésében és a HOP I 09–14 3.8–3.8.2. bekezdésében található.

b) *Támogathatóság*

- (70) A rendszer igénybevételére minden gyártó exportőr és kereskedő exportőr jogosult.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

- (71) E rendszer keretében minden terméknek a HOP I 04–09 és a HOP I 09–14 37C. mellékletében felsorolt országokba irányuló exportja az e rendszer keretében kivitt termékek FOB-paritáson számított értékének 2,5 %-áig vámhitekre jogosult. Bizonyos exporttevékenységeket ez a rendszer kizár, például az importált vagy átrakodott termékek exportját, az exportnak tekintett műveleteket, a szolgáltatások exportját, valamint a különleges gazdasági övezetekben működő egységek, illetve az exportorientált egységek exportforgalmát. A rendszerből ki vannak toábbá zárva egyes terméktípusok, például a gyémánt, a nemesfémek, az ércek, a gabonafélék, a cukor és a kőolajtermékek.
- (72) Az FMS keretében kapott exporthitelek szabadon átruházhatók, és a megfelelő vámhitelesítési bizonylat kiadási időpontjától számított 24 hónapig érvényesek. E hitelek bármely alapanyag vagy termék (köztük a beruházási javak) későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére.
- (73) A vámhitelesítési bizonylatot – az export megtörténte vagy az áruk elszállítása után – az a kikötő bocsátja ki, ahonnan az export végbement. Amennyiben a kérelmező a hatóságoknak minden releváns exportra vonatkozó okirat (pl. exportmegrendelés, számlák, szállítólevelek, a kivitt igazoló banki bizonylatok) másolatát be tudja mutatni, az indiai kormánynak nincs lehetősége felülbírálni a vámhitelek megadását.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

- (74) A nyilvánosságra hozatalt követően az indiai kormány észrevételt tett azzal kapcsolatban, hogy amíg a vámhitel-jogosultsági bizonylatot a piacon adják el, az nem jár előnnyel a kedvezményezett számára, és ezért nem kiegyenlíthető. Az indiai kormány azt állította, hogy az FMS-hitelek nem kiegyenlíthetőek, ha az exporttermék előállításához felhasznált importárura kivett vám kifizetéséhez használják őket. Az az együttműködő exportáló gyártó, amely részesült az FMS által nyújtott előnyökből, azzal érvelt, hogy a rendszer földrajzilag más országokhoz kapcsolódik, és ezért az Unió nem egyenlítheti azt ki.

e) Az FMS-sel kapcsolatos következtetések

- (75) Az FMS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése alapján támogatásnak minősül. Az FMS-vámhitel az indiai kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezenfelül – függetlenül attól, hogy a vámhitel-jogosultsági bizonylatot a behozatali vámok kiegyenlítésére vagy piaci értékesítésre használják – az FMS-vámhitel előnyt nyújt az exportőrnek, mivel javítja annak likviditását.
- (76) Az FMS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennél fogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. A tény, hogy az európai uniós országok nem tartoznak az FMS hatálya alá, nem ellenkezik a (72)–(74) preambulumbekendésben ismertetett gyakorlati végrehajtással, sem az FMS-ből származó előnyöknek az említett preambulumbekendésekben leírt felhasználási módjaival. A fenti állítást ezért el kellett utasítani.
- (77) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem minősíthető engedélyezett vámkedvezményrendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számítják ki. Nem áll rendelkezésre olyan rendszer vagy eljárás, amely megerősíthetné, hogy az exporttermék gyártásának folyamatában mely alapanyagokat használták fel, vagy sor került-e túlzott mértékű behozatali vám kifizetésére az alaprendelet I. mellékletének i) pontja, valamint II. és III. melléklete szerint. Az exportőrök attól függetlenül jogosultak az FMS keretében nyújtott előnyökre, hogy importálnak-e alapanyagot vagy sem. Az előnyök igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Így

még azon exportőrök is jogosultak a FMS igénybevételére, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak felhasználható alapanyagot. Ezen túlmenően az exportőr az FMS-vámhitelt beruházási javak behozatalára is felhasználhatja, noha ez utóbbiak nem tartoznak az alaprendelet I. mellékletének i) pontjában meghatározott engedélyezett rendszerek hatálya alá, mivel nem használják el őket az exportált termékek előállítására során.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (78) A kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett számára biztosított kedvezmények figyelembevételével számították ki; e kedvezményekről megállapítható, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó az eredményszemléleti alapon az exportügylet szakaszában befolyt bevételként könyvelte el őket. Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően e támogatási összeget (számláló) a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (79) Ebben a rendszerben a felülvizsgálati időszak alatt az együttműködő exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta kisebb mint 0,1 %.

3.6. Vámentes behozatal engedélyezésének rendszere (Duty Free Import Authorisation, a továbbiakban: DFIA)

- (80) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az együttműködő indiai gyártó a felülvizsgálati időszakban a DFIA rendszerből nem jutott kedvezményhez. Ezt a rendszert ezért e vizsgálat keretében nem kellett tovább elemezni.

3.7. Exportorientált egységek (Export Oriented Units, EOU)/exportfeldolgozó övezetek (Export Processing Zones, EPZ)/különleges gazdasági övezetek (Special Economic Zones, SEZ)

- (81) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az együttműködő indiai gyártó a felülvizsgálati időszakban az EOU/EPZ/SEZ rendszerből nem jutott kedvezményhez. Ezeket a rendszereket ezért e vizsgálat keretében nem kellett tovább elemezni.

3.8. Exporthitelrendszer (Export Credit Scheme, a továbbiakban: ECS)

a) Jogonalap

- (82) A rendszer részletes leírása az IKB Master Circular on Rupee/Foreign Currency Export Credit & Customer Services to Exporters (DBOD No DIR.(Exp).) című körrendeletében található, melynek címzettje valamennyi indiai kereskedelmi bank.

b) Jogosultság

- (83) E rendszer igénybevételére a gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

(84) E rendszer keretében az Indiai Központi Bank megszabja a kereskedelmi bankok által az exportőröknek az indiai rúpiában vagy a devizában nyújtott exporthitelekre felszámított kamatlábak maximális szintjét. Az ECS két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből (Pre-Shipment Export Credit Scheme) („csomagolási hitel”), amely a kivitelt előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hitelek foglalta magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből (Post-Shipment Export Credit Scheme), mely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Bank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelek bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák.

(85) Az Indiai Központi Bank körrendelete nyomán az exportőrök a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest kedvezményes kamatláb mellett juthatnak exporthitelekhez, amelyek kamatlábát egyedül a piaci feltételek határozzák meg. A kamatszintkülönbség a jó hitelképességű vállalatok esetében csökkenhet. Valójában a jó hitelképességű vállalatok esetleg azonos feltételekkel kaphatnak exporthitelt és készpénzhitelt.

d) Az ECS-re vonatkozó következtetések

(86) Az ECS-hitelnek a (85) preambulumbekkezdésben említett, az Indiai Központi Bank körrendeletében rögzített kedvezményes kamatlábai a pusztán piaci feltételek szerint meghatározott hitelköltségekhez képest csökkenthetik az exportőr hitelköltségeit, így az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyhöz juttatják az ilyen exportőrt. Az exportfinanszírozás önmagában nem biztonságosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában általában kockázatosabbnak tartják, és az egy-egy hitelhez szükséges garancia mértéke, függetlenül a finanszírozás tárgyától, az adott kereskedelmi bank pusztán kereskedelmi döntése. A különböző bankok közötti kamatlábkülönbségek a központi bank módszeréből következnek, mivel egyedi maximált hitelnyújtási szintet határoz meg az egyes kereskedelmi bankok számára. Ezenfelül a kereskedelmi bankok nem lennének kötelesek az exporthitelt felvevő ügyfeleknek felajánlani a devizában felvett exporthitelek esetleg előnyösebb kamatlábait.

(87) Annak ellenére, hogy az ECS keretében biztosított kedvezményes hitelek kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatások létrejöttéhez sem az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás nem ír elő közforrásokból történő kifizetést, azaz, hogy az indiai kormánynak meg kell térítenie a kereskedelmi bankoknak kiadásait; ehhez elegendő egy kormányzati

utasítás, amely az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének i., ii. vagy iii. pontjaiban ismertetett funkciók végrehajtására vonatkozik. Az Indiai Központi Bank államháztartási szerv, s ezért az alaprendelet 2. cikkének b) pontjában rögzített fogalom meghatározás értelmében „kormányzatnak” minősül. A központi bank 100 %-ban a kormány tulajdona, közpolitikai célokat követ (pl. monetáris politika), vezetőségét pedig az indiai kormány nevezi ki. A központi bank – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontja francia bekezdésének értelmezése szerint – magánszervezeteket utasít feladatok ellátására, mivel a kereskedelmi bankokat bizonyos feltételek betartására kötelezi, többek között a körrendeleteiben és rendelkezéseiben előírt, exporthitelekre rögzített maximális kamatlábak betartására kötelezi, valamint arra, hogy nettó bankhitel-állományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett funkciókat lássanak el; ebben az esetben arra, hogy kedvezményes exportfinanszírozás formájában hitelt nyújtsanak. Az ilyen, bizonyos feltételek mellett nyújtott hitel formájában történő közvetlen finanszírozás rendes körülmények között a kormány feladata, és a gyakorlatban valójában nem különbözik a kormányok által követett – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében vett – gyakorlattól. Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők igénybe, és igénybevételük az exportteljesítmény függvénye.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(88) A támogatás összegét annak a különbségnek az alapján számították ki, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetett kamat és a rendszert igénybe vevő egyetlen együttműködő exportőr szokásos kereskedelmi hitelei esetében fizetett kamatláb között áll fenn. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált.

(89) Ebben a rendszerben a felülvizsgálati időszak alatt a rendszert igénybe vevő együttműködő exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta elhanyagolható volt.

3.9. Jövedelemadó-mentességi rendszer (Income Tax Exemption Scheme, a továbbiakban: ITES)

(90) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az együttműködő indiai gyártók a felülvizsgálati időszakban az ITES rendszerből nem jutottak kedvezményhez. Ezt a rendszert ezért e vizsgálat keretében nem kellett tovább elemezni.

3.10. Pandzsábi ipari ösztönző rendszer (Punjab Industrial Incentive Scheme)

- (91) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az együttműködő indiai gyártók a felülvizsgálati időszakban a pandzsábi ipari ösztönző rendszerből nem jutottak kedvezményekhez. Ezt a rendszert ezért e vizsgálat keretében nem kellett tovább elemezni.

3.11. Gudzsaráti ipari ösztönző rendszer (Gujarat Industrial Incentive Scheme)

- (92) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az együttműködő indiai gyártók a felülvizsgálati időszakban a gudzsaráti ipari ösztönző rendszer keretében nem jutottak kedvezményekhez. Ezt a rendszert ezért e vizsgálat keretében nem kellett tovább elemezni.

3.12. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (93) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően értékarányosan kifejezve, a vizsgált exportáló gyártók vonatkozásában 7,5 % és 12,4 % között volt. Ezek a támogatási összegek meghaladják az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésében említett *de minimis* küszöbértéket.
- (94) Ezért úgy tekinthető, hogy az alaprendelet 18. cikke értelmében a felülvizsgálati időszak alatt a támogatás folytatódott.

3.13. A támogatás folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségére vonatkozó következtetések

- (95) Az alaprendelet 18. cikke (2) bekezdésének megfelelően megvizsgálták, hogy a hatályos intézkedések lejárta valószínűsíthetően a támogatás folytatódását vagy megismétlődését eredményezné-e.
- (96) E tekintetben ismételten megjegyzendő, hogy az érintett termék ismert exportáló gyártói közül csupán kettő működött együtt. A rendelkezésre álló indiai és uniós statisztikai adatok alapján nem állapítható meg, hogy az érintett terméknek az indiai exportáló gyártók által az Unióban értékesített mennyiségéből milyen arányt képvisel az említett exportőrök által értékesített mennyiség. Az említett statisztikai adatok ugyanakkor azt sugallják, hogy az érintett terméket az Unióban más gyártók is értékesíthették.
- (97) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók továbbra is élvezték az indiai hatóságok kiegyenlíthető támogatását. A fent elemzett támogató rendszerek ismétlődő gazdasági előnyöket nyújtanak, és semmi sem mutat arra, hogy a belátható jövőben ezek a programok fokozatosan megszűnnének vagy módosulnának, vagy hogy az együttműködő exportáló gyártók a rendszerek keretében nyújtott előnyökben ezentúl ne részesülneek.
- (98) Nem áll rendelkezésre olyan adat, amely alapján megállapítható lenne, hogy a többi exportáló gyártó nem részesül továbbra is a fent részletezett támogatási rendszerek nyújtotta előnyökből. Ezért levonható az a következtetés, hogy országos szinten a támogatás folytatódott.
- (99) A fent leírt megállapításokat tekintve arra lehet következtetni, hogy a támogatás a felülvizsgálati időszakban is folytatódott, és valószínűleg a jövőben is folytatódni fog.

4. UNIÓS GYÁRTÁS

- (100) A felülvizsgálati időszak alatt a következő uniós gyártók állítottak elő hasonló terméket: Sandoz, DSM, Deretil, ACS Dobfar SpA és Antibioticos S.A. A kérelmezők a szubvencióellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatát kérték. Az uniós össztermelés megállapításához az uniós gyártókra vonatkozóan rendelkezésre álló valamennyi adatot felhasználták, többek között azokat az adatokat is, amelyek a vizsgálat megindítása előtt és után az uniós gyártók által benyújtott kérelmekben és információkban szerepeltek. Ennek alapján az uniós össztermelés becsült mennyisége a felülvizsgálati időszak során 7 093 tonna volt.
- (101) Az uniós össztermelést előállító uniós gyártók alkotják az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatot, és a továbbiakban rájuk mint uniós gazdasági ágazatra hivatkozunk. Mivel a felülvizsgálati időszak során a hasonló termékből a kérdőívre választ adó három uniós gyártó állította elő az uniós össztermelés 95 %-át, e gyártók adatait az egész uniós gazdasági ágazatra nézve reprezentatívnak tekintik.

5. AZ UNIÓS PIAC HELYZETE

5.1. Előzetes megjegyzés

- (102) Az importmennyiségek és az ártendenciák elemzéséhez a figyelembe vett időszak során alkalmazandó alábbi TARIC-kódokra vonatkozó Eurostat-importstatisztikákat használták fel: 2007-re és 2008-ra vonatkozóan a 2941 10 10 10, a 2941 10 20 10 és a 2941 90 00 30 TARIC-kód, 2009-re és az azt követő időszakra vonatkozóan a 2941 10 00 10 és a 2941 90 00 30 TARIC-kód.
- (103) Figyelemmel az uniós gyártók számára és a tényre, hogy az egyik uniós gyártó egy másik gyártóval nyersanyagfeldolgozási megállapodásban gyártja a hasonló terméket, az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó információk az adatbiztonság védelme érdekében szükség esetén csak mutatóként vagy tartományként lettek feltüntetve.

5.2. Felhasználás az uniós piacon

- (104) A hasonló terméket az uniós gazdasági ágazat független fogyasztóknak adja el, illetve vele kapcsolatban álló vállalatok számára értékesíti/továbbítja további (downstream) feldolgozás céljából.
- (105) A vállalattal kapcsolatban nem álló entitások számára történő értékesítést „szabad piacon” zajló értékesítésként vették figyelembe. A vállalattal kapcsolatban álló entitások számára történő értékesítést/továbbítást „kötött felhasználásnak” tekintették.
- (106) Az érintett termék és a hasonló termék tényleges uniós fogyasztásának kiszámítása során a Bizottság az alábbiakat adta össze:
- az Unióba importált vizsgált termék Eurostat által jelentett össz mennyisége,
 - az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék Unióban értékesített mennyisége,

- a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazat által kötött felhasználás keretében felhasznált mennyisége, és
- a hasonló termék más ismert uniós gyártók általi uniós értékesítésének becsült mennyisége.

- (107) Az értékesített mennyiségek kétszeres számbavételének elkerülése érdekében a fenti számítás nem veszi figyelembe azon értékesítéseket, amelyek két uniós gyártó között nyersanyag-feldolgozási megállapodás keretében történtek.
- (108) A fenti számítás alapján az érintett termék és a hasonló termék uniós fogyasztása fokozatosan – 28 %-kal – emelkedett a figyelembe vett időszak során:

Felhasználás (tonnában)	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Érintett termék és hasonló termék	6 601	7 021	7 783	8 423
Index	100	106	118	128

5.3. Az Indiából származó behozatal

5.3.1. Az indiai import mennyisége, piaci részesedése és ára

Behozatal (tonnában)	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Szabad forgalomba bocsátás céljából behozott érintett termék	32,6	16,1	1,9	1,4
Index	100	49	6	4
Aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján behozott érintett termék	45,5	3,7	15,5	14,5
Index	100	8	34	32

- (109) Az Eurostat adatai alapján az érintett termék szabad forgalomba bocsátás céljából Indiából behozott mennyisége a figyelembe vett időszak során 96 %-kal csökkent. 2008-ban 51 %-os jelentős csökkenés volt megfigyelhető, amelyet 2009-ben további 43 %-os, a felülvizsgálati időszak során pedig 2 %-os csökkenés követett.
- (110) Az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján történő – kiegyenlítő és behozatali vámtól mentes – behozatalra vonatkozóan némileg eltérő tendencia volt tapasztalható. A 2007 és 2008 között a behozatal terén tapasztalt 92 %-os kezdeti visszaesést követően 2009-ben növekedés, a felülvizsgálati időszak során pedig viszonylagos stabilitás volt megfigyelhető.

Átlagos importár (EUR/tonna)	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Szabad forgalomba bocsátás céljából behozott érintett termék	25 863	28 934	34 758	19 200
Index	100	112	134	74
Aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján behozott érintett termék	35 616	37 443	30 894	30 044

Átlagos importár (EUR/tonna)	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Index	100	105	87	84

- (111) Az Indiából származó, szabad forgalomba bocsátás céljából behozott érintett termék átlagos importára 2007 és 2009 között 34 %-kal emelkedett, majd a felülvizsgálati időszak során hirtelen a 2007-es szintnél 26 %-kal kevesebbre csökkent. Az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján behozott érintett termék importái is csökkenő tendenciát követtek, és a figyelembe vett időszak során 16 %-kal csökkentek. Az árak alakulása terén a két behozatali rendszer között fennálló különbség azzal magyarázható, hogy a legnagyobb mennyiségben behozott érintett termék eltérő típusú, és a cefalexin a többi típushoz viszonyítva drágább.

Az Indiából származó behozatal piaci részesedése	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Szabad forgalomba bocsátás céljából behozott érintett termék	0,5 %	0,2 %	0,0 %	0,0 %
Index	100	46	5	3
Aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján behozott érintett termék	0,7 %	0,1 %	0,2 %	0,2 %
Index	100	8	29	25

- (112) Az Indiából származó, szabad forgalomba bocsátás céljából, illetve az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján behozott érintett termék piaci részesedése a figyelembe vett időszak során nagyon alacsony volt, és mindkét esetben csökkent.
- (113) Egy uniós gyártó jelezte, hogy az Eurostat adatai szerint kiszámított indiai behozatalt rosszul becsülték fel, mivel az indiai exportstatisztikák az Eurostat adatainál magasabb exportmennyiségeket mutatnak. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság bevett gyakorlat szerint az importstatisztikák alapjaként az Eurostat adatait használja. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az indiai exportstatisztikák nem jelzik a kivitel végső célállomását, és azt, hogy a termékek ténylegesen belépnek-e az Unió területére. Ezért az említett állítást el kellett utasítani.

5.3.2. Áralákinálás

- (114) Mivel a szabad forgalomba bocsátás céljával az Indiából az Unióba érkezett import mennyisége rendkívül kicsi, az áralákinálás terén nem lehetett jelentőségteljes következtetést levonni. Az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján történő behozatal tekintetében az ár-alákinálási szint negatívnak bizonyult. E behozatal azonban kevesebb mint 10 tonnát tett ki, és egyetlen terméktípust (cefalexin) érintett, amely egyben a legdrágább és a legkevésbé képviselt terméktípus a piacon. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján történő behozatalra vonatkozó tranzakciós adatok nem voltak reprezentatívak egy jelentőségteljes ár-alákinálási számítás elvégzéséhez, és nem alkalmasak további elemzések lefolytatásához.

(115) Egy uniós gyártó jelezte, hogy a behozatal két kategóriájának (ti. a szabad forgalomba bocsátás céljával és az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján történő behozatal) egymástól elkülönített elemzése nem volt összhangban az előző felülvizsgálati eljárás megközelítésével, valamint ellentétes volt a Bizottság által következetesen betartott gyakorlattal is.

(116) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy amint azt a (115) preambulumbekzdés is megállapítja, sem az aktív feldolgozásra irányuló megállapodás alapján történő behozatal mennyisége, sem a szabad forgalomba bocsátás céljából történő behozatal mennyisége nem volt elég jelentőségteljes következtetések levonásához. Mivel az összesített mennyiség alacsony szintű, a fenti következtetés arra is érvényes.

5.4. Egyéb harmadik országokból származó behozatal

Harmadik országokból származó import	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Mennyiség (tonna)				
Szingapúr	1 557,7	1 448,2	2 030,5	2 425,3
Index	100	93	130	156
Kína	487,6	622,5	1 176,9	1 234,7
Index	100	128	241	253
Omán	373,4	438,5	301,7	287,9
Index	100	117	81	77
Egyéb harmadik országok	67,8	327,5	74,2	73,2
Index	100	483	109	108
Összesen	2 486,5	2 836,7	3 583,3	4 021,1
Index	100	114	144	162

(117) A figyelembe vett időszak során a vizsgált termék Indiától eltérő harmadik országokból történő behozatala 62 %-kal, a piaci részesedés pedig több mint 10 %-kal – 37,6 %-ról 47,7 %-ra – nőtt, ami egybeesett az uniós piacon tapasztalható fogyasztás növekedésével. Az exportáló országok között Szingapúr, Kína és Omán voltak az uniós piac legjelentősebb beszállítói.

Átlagos importár tonnánként (EUR)	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Szingapúr	44 218	36 590	27 007	22 485
Index	100	83	61	51
Kína	29 515	26 622	21 224	20 683
Index	100	90	72	70
Omán	29 875	27 665	23 440	22 597
Index	100	93	78	76

Átlagos importár tonnánként (EUR)	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Egyéb harmadik országok	38 324	35 987	45 628	46 938
Index	100	94	119	122
Összesen	39 020	32 953	25 193	22 385
Index	100	84	65	57

(118) A harmadik országokból érkező behozatal átlagos importára jelentősen – 43 %-kal – csökkent a felülvizsgálati időszak során. Bár a legjelentősebb exportáló országok (Szingapúr, Kína és Omán) árai a felülvizsgálati időszak során az egyes termékek viszonylatában átlagosan körülbelül 20 %-kal alacsonyabbak voltak az uniós áraknál, és az importmennyiségek jelentősnek tekinthetők, az alacsony áron történő behozatal szemmel láthatólag nem befolyásolta az uniós gazdasági ágazat nyereségességét.

(119) Az egyik uniós gyártó azon véleményének adott hangot, miszerint az átlagos importár tendenciáinak elemzése során figyelembe kellett volna venni a különböző terméktípusokat. E tekintetben megjegyzendő, hogy a szokásos gyakorlattal összhangban – a többek között – az ártendenciákra irányuló elemzést az érintett termékre alapozva, az egyes terméktípusok részarányától függetlenül kell elvégezni. Meg kell jegyezni továbbá, hogy ez esetben a figyelembe vett időszak során harmadik országokból származó behozatalnál alkalmazott importárak tendenciái nem szolgálták alapul következtetések levonásához. Ezért a fenti véleményt el kellett utasítani.

(120) Az uniós gyártók valamennyien azon a véleményen voltak, miszerint a többek között Kínából és Ománból érkező behozatalt főként állatorvosi felhasználásra szánt amoxicillin-trihidrát képezi, amit a fenti árak elemzésénél figyelembe kellett volna venni. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vizsgált termék magában foglalja mind az emberi fogyasztásra szánt, mind az állatorvosi célú antibiotikumokat. Ráadásul az állítás alátámasztására szánt információ nem volt tényekkel bizonyított. A fenti véleményt ezért el kellett utasítani.

(121) Az egyik uniós gyártó megkérdezte, milyen alapon hasonlították össze az amoxicillin-trihidrátnak és az ampicillin-trihidrátnak a felülvizsgálati időszak során alkalmazott árát, tekintve, hogy az Eurostat-adatok nem tesznek különbséget e két terméktípus között. E tekintetben, mivel bebizonyosodott, hogy a két terméktípus uniós gazdasági ágazat által kiszabott árai hasonlóak voltak, nem volt indokolatlan összesített ár-összehasonlítást végezni.

(122) Minden uniós gyártó azt állította, hogy a szingapúri behozatal egymással kapcsolatban álló felek között, transzferáron történt. Emiatt az említett behozatal figyelembevétel torzítaná a többi harmadik országból származó behozatal árainak átlagát. Meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó behozatalnak az ár-összehasonlításból való kizárása nem változtatta volna meg jelentős mértékben az ár-aláakínálási szinttel kapcsolatos fenti megállapítást, és továbbra is érvényben maradt volna az a végkövetkeztetés, hogy az alacsony árú import nem befolyásolja az uniós gazdasági ágazat nyereségességét.

5.5. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

- (123) Az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó alábbi gazdasági mutatók tekintetében megállapítást nyert, hogy az alapos elemzésnek és értékelésnek a szabadpiacon uralkodó helyzetre kell összpontosítania, azaz az uniós piaci értékesítés mennyiségére és értékesítési áaira, a piaci részesedésre és a nyereségségre. Ahol lehetséges és indokolt volt, ezeket a megállapításokat ezt követően össze kellett hasonlítani a kötött piac adataival, hogy teljes képet lehessen alkotni az uniós gazdasági ágazat helyzetéről.
- (124) A többi gazdasági mutató vonatkozásában azonban az derült ki a vizsgálat során, hogy azok ésszerű vizsgálatát csak a teljes tevékenység vonatkozásában lehet elvégezni. Valójában a termelés (mind a kötött, mind pedig a szabadpiac esetében), a kapacitás, a kapacitáskihasználás, a beruházások, a készletek, a foglalkoztatás, a termelékenység, a bérek, a növekedés, a tőkebevonási képesség a teljes tevékenységtől függ, történjen a termelés a kötött piacra vagy szabadpiaci értékesítésre.
- (125) Az egyik uniós gyártó észrevételezte az eljárás megszüntetésének javasolásához alapul szolgáló tények és megállapítások végleges közzétételét, mely észrevétel nyomán sor került a következő preambulumbekendésekben szereplő egyes gazdasági mutatók helyesbítésére. E módosítások azonban nem befolyásolták az uniós gazdasági ágazat helyzetével kapcsolatban levont következtetést.

5.5.1. Termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás

	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Kapacitásindex	100	100	104	107
Termelési index	100	95	96	98
Kapacitáskihasználási index	100	95	92	91

- (126) Az uniós gazdasági ágazat kapacitása 2007 és 2008 között stabil volt, majd 2008-tól 2009-ig 4 %-kal, a felülvizsgálati időszak folyamán pedig további 3 %-kal növekedett.
- (127) A termelés mennyisége azonban nem követte ezt a növekedést, mivel az egyik uniós gyártó számára 2008-ban váratlan műszaki nehézségek merültek fel; ekkor a termelési mennyiség 5 %-kal visszaesett, majd a felülvizsgálati időszakig fokozatosan helyreállt.
- (128) A termelési kapacitás növekedése és a termelés kismértékű visszaesése együttesen azt eredményezte, hogy a kapacitáskihasználási ráta a figyelembe vett időszak során folyamatosan csökkent, és a felülvizsgálati időszakban a 2007-es szinthez képest 9 %-kal alacsonyabb volt.

5.5.2. Értékesített mennyiség, értékesítési ár és piaci részesedés

5.5.2.1. Szabadpiaci értékesítés

Értékesítés az Unióban működő független felek számára	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Mennyiségi index	100	97	93	99
Az átlagos értékesítési ár indexe	100	121	104	104
A piaci részesedés indexe	100	90	79	78

- (129) Az uniós gazdasági ágazat által független felek számára értékesített mennyiség – miután 2009-ben 7 %-ot esett vissza, majd a felülvizsgálati időszak során 6 %-ot nőtt – a felülvizsgálati időszakban csak kevéssel maradt el a 2007-es szinttől.
- (130) Az uniós gazdasági ágazat uniós piacon történő értékesítéskor alkalmazott értékesítési árának átlaga a figyelembe vett időszak során 4 %-kal emelkedett. Az árak 2008-ban először hirtelen 21 %-kal emelkedtek meg, majd 2009-ben 17 %-kal csökkentek, és a felülvizsgálati időszak során azonos szinten maradtak.
- (131) Az egyik uniós gyártó azon véleményének adott hangot, miszerint nem becsülték fel helyesen az indiai behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt árhatását. E tekintetben elsősorban azt kell megjegyezni, hogy – ahogyan azt a (115) preambulumbekendés is említi – a vizsgálat szerint nem történt áralakítás. Ráadásul, ahogyan azt az előző preambulumbekendés is ismerteti, az uniós gazdasági ágazat árai 4 %-kal növekedtek a figyelembe vett időszak során. A fentiekből az következik, hogy az Indiából származó behozatal semmilyen negatív hatással nem járt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.
- (132) Az, hogy az uniós piacon csökkent a független felek részére történő értékesítés mennyisége, a piaci részesedés alakulásában is tükröződött, amely a felülvizsgálati időszakban 2007-hez képest 22 %-kal csökkent.

5.5.2.2. Kötött piac

Kötött piac az Unióban	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Mennyiségi index	100	115	122	128
A kötött értékesítés átlagos értékesítési árának indexe	100	100	111	110
A piaci részesedés indexe	100	109	104	100

- (133) Míg az uniós gazdasági ágazat által független feleknek értékesített mennyiség a figyelembe vett időszak során a növekvő kereslet ellenére csökkent, a kötött értékesítés 28 %-kal nőtt.
- (134) Az uniós gazdasági ágazat esetében a kötött piac piaci részesedése 2008-ban 9 %-kal nőtt, majd fokozatosan a 2007-es szintre csökkent.

5.5.2.3. Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése/Növekedés

Független felek számára történő értékesítés, kötött értékesítés és kötött felhasználás	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Mennyiségi index	100	107	108	114
A piaci részesedés indexe	100	100	92	90

- (135) Az uniós gazdasági ágazat egészének piaci részesedését az uniós szabad- és a kötöttpiaci mennyiségek összeadásával mérték. Bár e mennyiség a figyelembe vett időszak során 14 %-kal nőtt, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 10 %-kal csökkent, mialatt – ugyanabban az időszakban – a piaci fogyasztás 28 %-kal nőtt. Ebből következik, hogy az uniós gazdasági ágazatnak nem származott előnye a fogyasztás növekedéséből.

5.5.3. Készletek

Készletek	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Mennyiségi index	100	74	63	46

- (136) A készletek szintje 2007-től a felülvizsgálati időszak végéig 54 %-kal esett vissza, ami elsősorban a kötött kereslet növekedésével magyarázható.

5.5.4. Nyereségesség

5.5.4.1. Nyereségesség a szabad piacon

Nyereségesség a szabad piacon	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Index	100	447	218	253

- (137) Az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon, független felek számára történő értékesítések esetében a nyereségesség jelentősen – 153 %-kal – nőtt a felülvizsgálati időszak során. E fejlődés az árak 2 %-os átlagos emelkedésével és a termelési költségek csökkenésével magyarázható. A nyereség az utolsó hatályvesztési vizsgálat felülvizsgálati időszaka során elért nyereségszinthez képest több mint 400 %-kal növekedett.
- (138) Meg kell jegyezni, hogy – a 2007-es év kivételével – a figyelembe vett időszak során az uniós gazdasági ágazat nyereségszintje az előző hatályvesztési felülvizsgálathoz megállapított célzott nyereségszint, azaz 10 % (a továbbiakban: célnyereség) felett volt.
- (139) Két uniós gyártó azon véleménynek adott hangot, hogy a nyereségesség becslése nem történt megfelelő módon, mivel a kapcsolatban álló upstream beszállítók által elért nyereséget levonták a költségekből. E tekintetben következetesen alkalmazott gyakorlat a nyersanyag előállításában részt vevő, kapcsolatban álló felek által elért nyereség levonása. Ezért a fenti érvt el kellett utasítani.

5.5.4.2. A kötött értékesítés nyereségessége

A kötött értékesítés nyereségessége	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Index	100	55	153	151

- (140) Az uniós gazdasági ágazat esetében az uniós piacon történő kötött értékesítés nyereségessége 51 %-kal javult a felülvizsgálati időszak során. E fejlődés főként az árak 10 %-os átlagos növekedésével magyarázható. Ugyanakkor, mivel az árak alakulása a transzferárakon alapul, a fentiekből nem vonható le jelentőségteljes következtetés.

5.5.5. Beruházások, beruházások megtérülése, pénzáramlás és tőkebevonási képesség

	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Beruházási index	100	246	342	129
Beruházásmegtérülési index	100	233	52	62
Cash flow-index	100	236	83	107

- (141) A figyelembe vett időszak alatt növekedtek a beruházások. A beruházások a termelési kapacitás növelésére irányultak, mind a kötött, mind a szabad piacra történő szállítás érdekében.
- (142) A vizsgálat azt is bizonyította, hogy a beruházások megtérülése, azaz a termék adózás előtti nettó nyeresége a termékre fordított tárgyi eszközök nettó könyv szerinti értékének százalékában kifejezve csökkent a figyelembe vett időszakban.
- (143) A cash flow 7 %-kal növekedett a figyelembe vett időszak során, mert a nyereségesség csökkenését kompenzálta, hogy a raktárkészlet a figyelembe vett időszak második felében csökkent.

5.5.6. Foglalkoztatás, termelékenység és bérek

	2007	2008	2009	Felülvizsgálati időszak
Foglalkoztatási index	100	106	111	109
Termelékenységi index	100	89	87	89
Bérinterindex	100	104	106	106

- (144) A foglalkoztatás a figyelembe vett időszak során a termelési kapacitásba történő beruházás függvényében 9 %-kal növekedett, míg az átlagbérek csak 6 %-kal nőttek. A termelékenység az egyik uniós gyártót érő váratlan műszaki nehézségek nyomán összesen 11 %-kal csökkent.

5.5.7. A kiegyenlíthető támogatások összegének nagyságrendje és a múltbeli támogatást követő helyreállítás

- (145) Tekintve az Indiából származó támogatott behozatal mennyiségét, a támogatás tényleges összegének hatása nem tekinthető jelentősnek.
- (146) Az uniós gazdasági ágazat helyzete az utolsó felülvizsgálat óta és a figyelembe vett időszak során számottevő mértékben javult. Megállapítható tehát, hogy az uniós gazdasági ágazatnak a múltbeli támogatást követően sikerült teljesen helyreállnia.

5.6. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetére vonatkozó következtetés

- (147) 2007 és a felülvizsgálati időszak között az érintett termék támogatottan behozott mennyisége elhanyagolható volt. Bizonyos kármutatók – például a piaci részesedés, a termelési mennyiség és a beruházásmegtérülés – kivételével a legtöbb kármutató, köztük a nyereségszint (+ 153 %), az értékesítési ár (+ 4 %), az értékesített mennyiség (+ 14 %), a foglalkoztatás (+ 10 %) és a beruházás (+ 29 %) pozitívan alakult a figyelembe vett időszak során. Az uniós piacon elért nyereségszintek – a 2007-es év kivételével – az előző hatályvesztési felülvizsgálatkor meghatározott célzott nyereségszint (10 %) felett voltak. A pozitív tendencia – melyet a mutatók túlnyomó többsége tükröz – főként az uniós gazdasági ágazat megbízhatóságának, az utóbbi években az ügyfelekkel kialakított szilárd kapcsolatának, valamint a piacon elért árszintnek köszönhető.
- (148) Az egyik uniós gyártó véleménye szerint az ár- és nyereségtendenciák elemzése során figyelembe kellene venni a 2007-ben és 2008-ban fellépő nyersanyaghiányt. Az említett hiány állítólag 2008-ban rendkívüli, 2009-ben pedig korlátozottabb mértékű áremelkedéshez és nyereségnövekedéshez vezetett. E tekintetben, ahogyan az az 5.5.2.1. és az 5.5.4.1. táblázatban is látható, a kiemelkedő ár- és nyereségszintek csak 2008-ra jellemzőek. A 2009-ben és a felülvizsgálati időszak során elért nyereségszinteket a jelek szerint már nem befolyásolta a nyersanyaghiány. Továbbra is érvényes tehát a (139) preambulumbekzdés következtetése, miszerint a figyelembe vett időszak során a nyereség meghaladta a célnyereséget.
- (149) Ami a kötött értékesítést illeti, az uniós gazdasági ágazat azon lehetősége, hogy az általa előállított mennyiség egy részét a kötött piacon értékesítse, magas szintű kapacitáskihasználást biztosított, és lehetővé tette az uniós gazdasági ágazat számára, hogy csökkentse az állandó költségeket, és a költségek szempontjából versenyképes maradjon.
- (150) Következésképpen, figyelemmel az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó mutatók kedvező alakulására, megállapítható, hogy az uniós gazdasági ágazat nem szenvedett jelentős kárt a vizsgált időszakban.

5.7. A támogatott behozatal hatása

- (151) Mivel az érintett terméket a figyelembe vett időszakban kis mennyiségben exportálták az Unióba, a támogatott import nem befolyásolta hátrányosan az uniós gazdasági ágazat teljesítményét. Ezért, ahogyan az felfebb is megállapítást nyert, a gazdasági ágazat nem szenvedett jelentős kárt a vizsgált időszakban.

6. A KÁR MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

- (152) Emlékeztetőül megjegyzendő, hogy az uniós gazdasági ágazat nem szenvedett jelentős kárt a figyelembe vett időszak során, hiszen a kármutatók többsége az érintett időszakban pozitív tendenciára utalt. Az alaprendelet 18. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezért megvizsgálták, hogy az intézkedések hatályvesztése valószínűleg a kár megismétlődéséhez vezethet-e.

6.1. Tartalékkapacitás az érintett országban

- (153) A vizsgálat bebizonyította, hogy a három együttműködő indiai gyártó kapacitásfelhasználása nagyon magas szintet ért el a felülvizsgálati időszak során. Ebből következően az a tartalékkapacitás, amelyet intézkedések hiányában az uniós piacra irányíthatnának, korlátozottan tűnik.
- (154) A nyilvánosságra hozatal után számos uniós gyártó azon véleményének adott hangot, hogy a tartalékkapacitás Indiában magas szintű, és hogy az együttműködő indiai exportáló gyártók kapacitásfelhasználási rátája nem reprezentatív az indiai gazdasági ágazat egészére nézve. Az egyik uniós gyártó ezenfelül azt is állította, hogy a hét vezető indiai exportőr tartalékkapacitása messze meghaladná az európai uniós szabadpiaci fogyasztás volumenét.
- (155) E tekintetben először is az hangsúlyozandó, hogy a három együttműködő exportáló gyártó kapacitásfelhasználási rátáját súlyozott átlag kiszámításával, ellenőrzött adatok alapján és kifejezetten az érintett termékre vonatkozóan állapították meg. Ezenfelül a három érintett együttműködő exportáló gyártó nagytermelő volt, és a kérelmező által „vezetőként” jellemzett hét indiai exportőr között szerepelt. Az uniós gyártók által a hét indiai gyártó tartalékkapacitásáról megadott adatok ezzel szemben főként „piacismereten” alapultak, és – annak ellenére, hogy az kifejezetten követelmény volt – nem voltak alátámaszthatók szilárd tényszerű bizonyítékokkal. Ezért a szóban forgó információt figyelmen kívül kellett hagyni, és – az üggyel kapcsolatos ellenőrzött adatok alapján – megállapítást nyert, hogy a jelek szerint az indiai tartalékkapacitás korlátozott.

6.2. Az indiai exportáló gyártó exportpolitikája

- (156) Az indiai hivatalos statisztikai adatok alapján megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban India tíz legjelentősebb exportpiacán az exportértékesítési árak átlagosan körülbelül 20 %-kal voltak alacsonyabbak, mint az uniós gazdasági ágazat által az európai uniós piacon értékesített termékek árai. A szóban forgó indiai exportárak összhangban voltak az európai uniós piac többi jelentős – a (119) preambulumbekkezdésben említett – szereplőjének áraival. Megállapítást nyert, hogy a figyelembe vett időszak során az említett többi országból érkező alacsony árú import nem gyakorolt negatív hatást az uniós gazdasági ágazat teljesítményére. A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indiai exportárak valószínűleg az intézkedések hatályvesztése esetén sem gyakorolnának káros hatást az uniós gazdasági ágazatra, mivel az már jelenleg is versenyben áll olyan más exportáló országokkal, amelyek ugyanezt az árpolitikát folytatják, és mégsem szenved jelentős kárt.
- (157) Két uniós gyártó azon véleményét is ismertette, miszerint, ha az intézkedések hatályukat veszítik, az indiai gyártók az európai uniós piacok vonzó árai miatt a jelenleg más piacokon értékesített exportot az Unióba irányítják majd át. Először is meg kell jegyezni, hogy ha az indiai gyártók az exportot az Unióba irányítanák át, versenyhelyzetbe kerülnének más harmadik országokkal, amelyek már jelenleg is jelentős mennyiségeket exportálnak az Unióba. Ezenfelül, ahogyan azt a (119) preambulumbekkezdés is említi, megállapítást nyert, hogy a harmadik országokból érkező, a más piacokra alkalmazott indiai exportárakhoz hasonló árakon történő import nem befolyásolta az uniós gazdasági ágazat teljesítményét. A fentiek alapján levonható az a következtetés, hogy ha az Unióba érkező indiai exportmennyiségek oly módon növekednek, hogy közben az árak hasonlóak maradnak a más exportpiacokon alkalmazott árakhoz, az uniós gazdasági ágazat nem szenved jelentős kárt.
- (158) Két uniós gyártó azon véleményének is hangot adott, hogy az USA által bizonyos indiai antibiotikumgyárakra bevezetett importtilalom miatt további mennyiségeket irányíthatnak át az uniós piacra. Az export esetleges átirányításáról az előző preambulumbekkezdésben levont következtetések ugyanakkor e tekintetben is érvényesek maradnak.

6.3. Kötött piac

- (159) Míg a kötött piac a figyelembe vett időszak során az uniós gazdasági ágazat szabad és kötött piacainak 50–60 %-át tette ki, az uniós gazdasági ágazat kötöttpiaci fogyasztása több mint 20 %-kal nőtt ugyanebben az időszakban. E piac tulajdonságait és méretét tekintve a Bizottság úgy gondolja, hogy a kötött piacot az intézkedések hatályvesztése esetén sem befolyásolja az indiai export valószínű növekedése, és az uniós gazdasági ágazat számára így továbbra is nagy kapacitásfelhasználást és méretgazdaságosságot biztosít.

6.4. Következtetés a kár megismétlődésének valószínűségéről

- (160) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Indiából származó támogatott import valószínűleg az intézkedések hatályvesztése ellenére sem okoz jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak, mivel a figyelembe vett időszak során a legtöbb kármutató pozitívan alakult annak ellenére, hogy más országokból jelentős és növekvő mennyiségű olyan import érkezett, melynek árai hasonlóak voltak az India által más országokba exportált termékek áraihoz. Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a jelentős kár valószínűleg nem ismétlődik meg az intézkedések hatályvesztése esetén.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

- (161) Az egyik uniós gyártó szerint elemzést kellett volna végrehajtani az uniós érdekre irányulóan. E tekintetben, mivel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kár megismétlődésének nincs valószínűsége, nem indokolt uniós érdekre vonatkozó elemzést végezni. A fentiek miatt ezt az észrevételt a Bizottság elutasította.

8. KÜLÖNLEGES FIGYELEMMEL KÍSÉRÉS

- (162) A támogatás folytatódásának valószínűségéről tett, a fenti (100) preambulumbekkezdésben szereplő megállapítás fényében, valamint tekintetbe véve a támogatás folytatódásának a kereskedelmi folyamatokra esetlegesen gyakorolt jövőbeli hatását, a Bizottság figyelemmel kíséri az érintett termék importált mennyiségeit. Amennyiben e mennyiségek jelentős mértékben változnak, a Bizottság megfontolja, szükséges-e lépéseket tenni, és ha igen, milyen intézkedésre van szükség.
- (163) A figyelemmel kísérés időszaka az e rendelet kihirdetését követő 2 évre korlátozódik.

9. MEGSZŪNÉS

- (164) A felülvizsgálat eredményeinek fényében helyénvalónak bizonyult az Indiából származó, egyes széles spektrumú antibiotikumok behozatalára kivetett kiegyenlítő vám hatályon kívül helyezése.
- (165) Az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról az alapvető fontosságú tényekről és megállapításokról, amelyek alapján a Bizottság az eljárás befejezése mellett határozott, valamint lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek. A beérkezett észrevételek, melyekre a Bizottság a fenti vonatkozó szakaszokban reagált, nem olyan jellegűek, hogy módosítsanak a fent szereplő következtetéseket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Indiából származó, jelenleg az ex 2941 10 00 és az ex 2941 90 00 KN-kód alá tartozó egyes széles spektrumú antibiotikumok importjára kivetett kiegyenlítő intézkedéseknek az 597/2009/EK rendelet 18. cikke (2) bekezdésének megfelelően indított hatályvesztési felülvizsgálata lezárult, és az Indiából származó importra vonatkozóan hatályban lévő intézkedések hatályukat veszítik.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 4-én.

a Tanács részéről
az elnök
M. DOWGIELEWICZ

A TANÁCS 804/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. augusztus 10.)****a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendelet végrehajtásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. március 2-i 204/2011/EU tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke ⁽²⁾ bekezdésére,

mivel:

- (1) A Tanács 2011. március 2-án elfogadta a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendeletet.
- (2) Figyelembe véve a líbiai helyzet súlyosságát és a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/137/KKBP határozat végrehajtásáról szóló,

2011. augusztus 10-i 2011/500/KKBP tanácsi végrehajtási határozatnak ⁽²⁾ megfelelően, két további szervezetet fel kell venni a 204/2011/EU rendelet III. mellékletében meghatározott, korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó természetes és jogi személyek, szervezetek vagy szervezetek jegyzékébe,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő szervezeteket fel kell venni a 204/2011/EU rendelet III. mellékletében foglalt jegyzékbe.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ HL L 58., 2011.3.3., 1. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 53. oldalát.

MELLÉKLET

Az 1. cikkben említett szervezetek

	Név	Azonosításra szolgáló adatok	Indokolás	A jegyzékbe vétel dátuma
1.	Al-Sharara Oil Services Company (más néven: Al Sharara, Al-shahara oil service company, Sharara Oil Service Company, Sharara, Al-Sharara al-Dhahabiya Oil Service Company)	Al-Saqa körzet, az al-Saqa mecset mellett, Tripoli, Líbia Tel: +218 21362 2163 Fax: +218 21362 2161	A Kadhafi-rezsim nevében vagy irányításával eljáró szervezet.	2011.8.10.
2.	Organisation for Development of Administrative Centres (ODAC)	www.odac-libya.com	A Kadhafi-rezsim nevében vagy irányításával eljáró szervezet, a rendszer potenciális finanszírozási forrása. Az ODAC több ezer, kormányzati forrásból finanszírozott infrastrukturális projektet támogatott.	2011.8.10.

A BIZOTTSÁG 805/2011/EU RENDELETE

(2011. augusztus 10.)

a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyekre és egyes tanúsításokra vonatkozó részletes szabályoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi rendelet, az 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 8c. cikke (10) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 216/2008/EK rendelet célja a polgárireplés-biztonság egységesen magas szintjének kialakítása és fenntartása Európában. A szóban forgó rendelet eszközöket biztosít ennek a célnak és a polgárireplés-biztonság más céljainak az eléréséhez.
- (2) A 216/2008/EK rendelet, valamint az Egységes európai égbolt II. fázisára vonatkozó új szabályozás⁽²⁾ végrehajtásához részletesebb végrehajtási szabályokra van szükség, különösen a légiforgalmi irányítók engedélyezése tekintetében, az európai polgári repülésbiztonság egységesen magas szintjének biztosítása, a felelősség és szakmai alkalmasság legmagasabb szintjének elérése, a légiforgalmi irányítók rendelkezésre állásának javítása és a szakszolgálati engedélyek kölcsönös elfogadásának előmozdítása érdekében, miközben teljesülniük kell a légi közlekedés biztonságának és a személyzet szakképzettségének általános javítására irányuló céloknak is.
- (3) A légiforgalmi irányítóknak, valamint a képzésükben, vizsgáztatásukban, ellenőrzésükben és egészségügyi értékelésükben részt vevő személyeknek és szervezeteknek meg kell felelniük a 216/2008/EK rendelet Vb. mellékletében foglalt követelményeknek. A szóban forgó rendelet értelmében, amennyiben megállapítást nyer, hogy a légiforgalmi irányítók, valamint a képzésükben részt vevő személyek és szervezetek megfelelnek az alapvető követelményeknek, részükre indokolt szakszolgálati engedélyt, illetve tanúsítványt kiadni.
- (4) A szakszolgálati engedélyeknek a közösségi légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyről szóló, 2006. április 5-i 2006/23/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽³⁾ történő bevezetése megfelelő eszköznek bizonyult azon különleges szerepnek az elismerésében, amelyet a légiforgalmi irányítók a légiforgalmi irányítás biztonságos lebonyolításában játszanak. Az Unió-szerte alkalmazott szakmai alkalmassági normák kidolgozása csökkentette az e téren tapasztalható széttagoltságot, és a növekvő regionális együttműködés keretében hatékonyabbá tette a léginavigációs szolgáltatók közötti munkaszervezést. Ezért az uniós légiforgalmi irányítók közös szakszolgálati engedélyezési rendszerének fenntartása és bővítése az európai légiforgalmi irányítási rendszer alapvető fontosságú eleme.
- (5) Noha a 2006/23/EK irányelvet felváltotta az 1108/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾, az irányelv előírásai továbbra is alkalmazandók a 216/2008/EK rendelet 8c. cikkének (10) bekezdése szerinti intézkedések alkalmazásának kezdőnapjáig. A szóban forgó intézkedésekről e rendelet rendelkezik.
- (6) Az ebben a rendeletben foglalt előírások tükrözik a légiforgalmi irányítók képzése területén ismert legkorszerűbb megoldásokat, ideértve a bevált gyakorlatokat, valamint a tudomány és a technika fejlődését. Ezek az előírások, amelyek a 2006/23/EK irányelv rendelkezései alapján kerültek kidolgozásra, biztosítják a tagállamok részére a Chicagóban 1944. december 7-én aláírt, a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezményben meghatározott előírások és ajánlott gyakorlatok, valamint az 1960. december 13-i nemzetközi egyezmény által létrehozott Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért (Eurocontrol) által elfogadott biztonsági szabályozási követelmények egységes átültetését.
- (7) A légiforgalmi irányítók szakszolgálati engedélyezésére és orvosi minősítésére vonatkozó közös követelmények egységes alkalmazásának biztosítása megköveteli, hogy a tagállamok illetékes hatóságai, illetve – adott esetben – az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (a továbbiakban: „az Ügynökség”) közös eljárásban értékeljék az ilyen követelményeknek való megfelelést; az Ügynökségnek a kívánt egységes szabályozás elősegítése érdekében tanúsítási előírásokat, elfogadható megfelelési eljárásokat és útmutatókat kell kidolgoznia.

⁽¹⁾ HL L 79., 2008.3.19., 1. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1070/2009/EK rendelete (2009. október 21.) az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK és az 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról (HL L 300., 2009.11.14., 34. o.).⁽³⁾ HL L 114., 2006.4.27., 22. o.⁽⁴⁾ HL L 309., 2009.11.24., 51. o.

- (8) Az Európai Unió légi forgalmának sajátosságai szükségessé teszik a szakmai alkalmasságra vonatkozó közös normák bevezetését és hatékony alkalmazását a közcélú légiforgalmi és léginavigációs szolgáltatásokat (ATM/ANS) ellátó léginavigációs szolgáltatók által foglalkoztatott légiforgalmi irányítók tekintetében.
- (9) Mindazonáltal a tagállamoknak lehetőség szerint gondoskodniuk kell arról, hogy a katonai állomány által a nyilvánosság számára biztosított vagy hozzáférhetővé tett szolgáltatások legalább az alapszabályok Vb. mellékletében foglalt alapvető követelmények szerinti biztonsági szinten valósuljanak meg. A tagállamok ezért dönthetnek úgy, hogy ezt a rendeletet alkalmazzák a szóban forgó rendelet 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő szolgáltatásokat a nyilvánosság számára biztosító katonai állományokra is.
- (10) A felügyeletet ellátó és a megfelelőséget ellenőrző hatóságokat kellő mértékben függetleníteni kell a léginavigációs szolgáltatóktól és a képzési szervezetektől. A hatóságokkal szemben továbbra is elvárás, hogy feladataikat hatékonyan lássák el. E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóság azonos lehet az egységes európai égbolt létrehozására vonatkozó keret megállapításáról szóló, az 1070/2009/EK rendelettel módosított 2004. március 10-i 549/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének megfelelően kijelölt vagy létrehozott szervvel vagy szervekkel. E rendelet alkalmazásában az Ügynökség olyan illetékes hatóságként jár el, mely kiadja és megújítja a tagállamok területén kívül található légiforgalmi irányítói képzési szervezetek tanúsítványait, valamint adott esetben ezek személyzetének tanúsítványait.
- (11) A léginavigációs szolgáltatások végzése kiváló készségekkel rendelkező személyzetet igényel, melynek szakmai alkalmassága többféle módon igazolható. A légiforgalmi irányítás esetében a megfelelő eszköz egy olyan közös engedélyezési rendszer, amelynek keretében az Európai Unió légiforgalmi irányítói számára személyre szóló – egyfajta diplomának tekinthető – szakszolgálati engedélyt adnak ki. A szakszolgálati engedélyben feltüntetett jogosítás jelzi azon légiforgalmi szolgálati tevékenység típusát, amelynek ellátására a légiforgalmi irányító jogosult. A szakszolgálati engedélyben feltüntetett kiterjesztések pedig jelzik mind a légiforgalmi irányító különleges készségeit, mind pedig az illetékes hatóságok által kiadott, egy bizonyos szektor vagy szektorcsoport tekintetében végezhető tevékenység ellátására vonatkozó engedélyt. A hatóságoknak tehát képesnek lenniük arra, hogy a légiforgalmi irányítók szakmai alkalmasságát a szakszolgálati engedélyek kiadásakor vagy a kiterjesztések érvényességének meghosszabbításakor felmérjék. Az illetékes hatóságok fel is függeszthetik a szakszolgálati engedélyt, a jogosítást vagy a kiterjesztést, amennyiben kétségek merülnek fel a szakmai alkalmasságot illetően.
- (12) Elismerve azt, hogy az eseményekből levonható tanulságok hasznosítása érdekében szükséges továbbfejleszteni a repülésbiztonsági kultúrát, mindenekelőtt a megbízható eseménybejelentések és a méltányossági elv alkalmazása (just culture) révén, e rendelet alapján valamely esemény bekövetkezése nem vonhatja automatikusan maga után a szakszolgálati engedély, jogosítás vagy kiterjesztés felfüggesztését. A szakszolgálati engedély visszavonását szélsőséges esetekben alkalmazandó végső megoldásnak kell tekinteni.
- (13) Annak érdekében, hogy a tagállamok jobban bízzanak egymás engedélyezési rendszereiben, rendkívül fontos, hogy közös szabályokat alakítsanak ki a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyek megszerzésére és megtartására vonatkozóan. Ezért a legmagasabb szintű biztonság érdekében elengedhetetlen a légiforgalmi irányítói képzésekre, szakképesítésekre, szakmai alkalmasságra és foglalkoztatásra vonatkozó egységes követelmények bevezetése. Mindez biztonságos és magas színvonalú légiforgalmi irányító szolgálatot eredményez, és hozzájárul a szakszolgálati engedélyek elismeréséhez az egész Európai Unióban, elősegítve ezáltal a légiforgalmi irányítók szabad mozgását és rendelkezésre állását.
- (14) E rendelet végrehajtása nem vezethet azon meglévő nemzeti rendelkezések megkerüléséhez, amelyek a munkáltató és a légiforgalmi irányítójelöltek közötti foglalkoztatási viszonyra alkalmazandó jogokat és kötelezettségeket szabályozzák.
- (15) Unió szintű összevethetőségük érdekében szükséges a készségek általánosan elfogadott és jól meghatározott besorolása. A fokozottabb biztonság ezzel nemcsak egy adott léginavigációs szolgáltató felügyelete alá tartozó légtéren belül biztosítható immár, de a különböző szolgáltatók által felügyelt területek érintkezési pontjainál is.
- (16) Az események és balesetek bekövetkezése igen gyakran kommunikációs okokra vezethető vissza. Ezért ez a rendelet részletes nyelvismereti követelményeket határoz meg a légiforgalmi irányítók számára. Ezek a követelmények a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) által elfogadott követelményeken alapulnak és eszközt biztosítanak e nemzetközileg elismert normák érvényesítéséhez. A szabad mozgás ösztönzése és a biztonság garantálása érdekében a nyelvi követelmények tekintetében érvényesülnie kell a megkülönböztetésmentesség, az átláthatóság és az arányosság elvének.

⁽¹⁾ HL L 96., 2004.3.31., 10. o.

- (17) A kezdő képzés megfelelő normáknak tekintendő célkitűzéseit az Eurocontrol tagjainak megrendelésére kidolgozott „Specification for the ATCO Common Core Content Initial Training” (a légiforgalmi irányítók alapképzése közös törzsanyagának tartalmára vonatkozó előírás) tartalmazza. A munkahelyi képzésben az általánosan elfogadott képzési normák hiányát megfelelő intézkedéscsomaggal kell ellensúlyozni, mely – biztosítva a magas kompetenciaszintet – magában foglalja a vizsgáztatók és a szaktudás-értékelők jóváhagyását is. Ez annál is fontosabb, mivel a munkahelyi képzés rendkívül költséges, ugyanakkor döntő fontosságú a biztonság szempontjából. Az ICAO olyan területeken is dolgozott ki normákat, amelyekre nézve nem kerültek meghatározásra közös európai képzési követelmények. Ahol hiányoznak az európai képzési követelmények, ott a tagállamok ezekre az ICAO-normákra támaszkodhatnak.
- (18) Az Eurocontrol tagállamainak megrendelésére kidolgozásra került egy olyan egészségügyi követelményrendszer, amellyel biztosítottnak tekinthető az e rendeletnek való megfelelés. Az orvosi minősítés kiadásának meg kell felelnie az Eurocontrol által a légiforgalmi irányítók európai 3. osztályú repülő-egészségügyi alkalmassági minősítésére vonatkozóan meghatározott követelményeknek.
- (19) A biztonság szempontjából döntő tényezőnek kell tekinteni a képzési szervezetek tanúsítását, mely hozzájárul a légiforgalmi irányítói képzés minőségéhez. Ezért szükséges követelményeket meghatározni a képzési szervezetekre vonatkozóan. A képzést a léginavigációs szolgáltatásokhoz hasonló szolgáltatásnak kell tekinteni, melyre szintén vonatkozik a tanúsítási eljárás. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie a képzés tanúsítását képzési típusok, képzési szolgáltatások csoportjai vagy képzési és léginavigációs szolgáltatások csoportjai szerint, a képzés sajátosságainak egyidejű figyelembevételével.
- (20) Ez a rendelet megerősíti az Európai Bíróság régóta fennálló joggyakorlatát a diplomák kölcsönös elismerése és a munkavállalók szabad mozgása terén. Az arányosság elve, a kártérítési intézkedések érvekkel alátámasztott igazolásának előírása és a megfelelő fellebbezési eljárások biztosítása olyan alapelvek, amelyek érvényesülését erőteljesebben elő kell segíteni az ATM-szektorban. A tagállamoknak jogukban áll megtagadni azon szakszolgálati engedélyek elfogadását, amelyek kiadására nem e rendelettel összhangban került sor. Mivel a rendelet célja a szakszolgálati engedélyek kölcsönös elismerésének biztosítása, a foglalkoztatás feltételeit nem szabályozza.
- (21) A légiforgalmi irányítói szakmában a technikai innovációk megkövetelik a légiforgalmi irányítók készségeinek rendszeres frissítését. Indokolt, hogy e rendeletnek a tudományos és technikai fejlődéshez történő szükséges hozzáigazítása az 1999/468/EK⁽¹⁾ tanácsi határozat 5a. cikke szerinti, ellenőrzéssel történő megfelelő eljárást kövesse.
- (22) E rendelet kihatással lehet a légiforgalmi irányítók napi munkavégzési gyakorlatára. Célszerű a szociális partnereket minden jelentős szociális hatással rendelkező intézkedésről megfelelő módon tájékoztatni, és velük ezekről konzultációt folytatni.
- Ezért a szociális partnerekkel való konzultációra az Ügynökség gyorsított eljárása keretében került sor. A Bizottság által hozandó további végrehajtási intézkedésekről helyénvaló konzultációt folytatni a szociális partnerek közötti európai szintű párbeszéd előmozdítására irányuló ágazati párbeszédbizottságok létrehozásáról szóló, 1998. május 20-i 98/500/EK bizottsági határozat⁽²⁾ értelmében létrehozott ágazati párbeszédbizottsággal.
- (23) A szakszolgálati engedély megszerzésével kapcsolatos, az életkorra, az egészségügyi követelményekre, a végzettségre és a kezdő képzésre vonatkozó általános feltételek nem érintik a már kiadott szakszolgálati engedélyek tulajdonosait. A tagállamok által a 2006/23/EK irányelvvel összhangban kiadott szakszolgálati engedélyeket és orvosi minősítéseket ezzel a rendelettel összhangban kiadottak kell tekinteni az engedélyhez kapcsolódó meglévő jogosultságok folyamatossága miatt, valamint az engedélyesek és az illetékes hatóságok számára zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében.
- (24) Az eltérő nemzeti gyakorlatok további alkalmazásának lehetővé tétele céljából helyénvaló eltérések biztosítása olyan kérdések tekintetében, amelyekre nézve még nem állapítottak meg közös szabályokat a kezdeti szakasz végrehajtási intézkedéseit érintő gyorsított eljárás során.
- (25) Az Ügynökségnek értékelnie kell az európai légiforgalmi irányítók szakszolgálati engedélyezési rendszerét, valamint az „átfogó légiközlekedési rendszerszemlélet” megvalósításához és a 216/2008/EK rendelet Vb. mellékletében foglalt alapvető követelményeknek való teljes megfeleléshez szükséges további javító intézkedések lehetőségét, hogy olyan véleményt terjeszthessen a Bizottság elé, amely magában foglalja ennek a rendeletnek az esetleges módosításait is.
- (26) Az Ügynökség véleményének ki kell térnie azokra a kérdésekre is, amelyek tekintetében a gyorsított eljárás során – a kezdeti szakaszban – nem volt lehetőség az eltérő nemzeti gyakorlatokat felváltó közös szabályozás létrehozására, így adott esetben az illető tagállam nemzeti jogszabályainak átmeneti alkalmazása javasolt.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.⁽²⁾ HL L 225., 1998.8.12., 27. o.

- (27) Az e rendeletben előírt intézkedések az Ügynökség által a 216/2008/EK rendelet 17. cikke (2) bekezdésének b) pontja és 19. cikkének (1) bekezdése szerint kiadott véleményen alapulnak.
- (28) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 216/2008/EK rendelet 65. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Célkitűzés

E rendelet célja a repülésbiztonsági normák magasabb szintjének elérése és az Európai Unión belüli légiforgalmi irányítási rendszer működésének javítása egységes engedélyezési követelményeken alapuló légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyek kiadása révén.

2. cikk

A rendelet tárgya és alkalmazási köre

- E rendelet közös követelményeket határoz meg a légiforgalmi irányítók és gyakornok légiforgalmi irányítók szakszolgálati engedélyeinek, a kapcsolódó jogosításoknak, kiterjesztéseknek, orvosi minősítéseknek és a képzési szervezetek tanúsítványainak kiadása, felfüggesztése és visszavonása, illetve az ezek érvényességére, megújítására, újraérvényesítésére és alkalmazására vonatkozó feltételek tekintetében.
- E rendeletet a következőkre kell alkalmazni:
 - gyakornok légiforgalmi irányító,
 - a 216/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó funkciókat ellátó légiforgalmi irányítók, valamint
 - a jelentkezők engedélyezésében, képzésében, vizsgáztatásában, ellenőrzésében vagy egészségügyi értékelésükben e rendelettel összhangban részt vevő személyek és szervezetek.
- A 216/2008/EK rendelet 1. cikke (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok lehetőség szerint gondoskodnak arról, hogy a katonai állomány által a nyilvánosság számára biztosított vagy hozzáférhetővé tett, az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett szolgáltatások legalább a szóban forgó rendelet Vb. mellékletében foglalt alapvető követelmények szerinti biztonsági szinten valósuljanak meg.
- Az európai légtér összehangolt biztonsági szintjének megvalósítása érdekében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a rendeletet alkalmazzák a szóban forgó rendelet 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő szolgáltatásokat a nyilvánosság számára biztosító katonai állományukra is.

- A 216/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó légiforgalmi irányító szolgálati tevékenységet kizárólag az e rendeletnek megfelelően kiadott szakszolgálati engedéllyel rendelkező légiforgalmi irányítók láthatják el.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „légiforgalmi irányító szolgálat”: olyan szolgálat, amelynek célja az összeütközések megelőzése a légi járművek között, illetve a munkaterületeken a légi járművek és az ott található akadályok között, valamint a gyors és rendezett légi forgalom biztosítása;
- „léginavigációs szolgáltató”: olyan közjogi vagy magánjogi szervezet, amely az általános légi forgalomra vonatkozó léginavigációs szolgálatot lát el;
- „általános légi forgalom”: polgári légi járművek, valamint állami légi járművek (beleértve a katonai, vám- és rendőrségi légi járműveket) olyan mozgásának összessége, amelyet az ICAO eljárásainak megfelelően hajtanak végre;
- „szakszolgálati engedély”: bármilyen megnevezésű, e rendelettel összhangban kiadott és kiterjesztett tanúsítvány, mely a benne foglalt jogosításokkal és kiterjesztésekkel összhangban a törvényes engedélyest légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására jogosítja fel;
- „jogosítás”: a szakszolgálati engedélybe bevezetett vagy ahhoz csatolt és annak részét képező engedély, mely megállapítja a szakszolgálati engedélyhez kapcsolódó egyedi feltételeket, jogosultságokat vagy korlátozásokat;
- „jogosításkiterjesztés”: a szakszolgálati engedélybe bevezetett és annak részét képező engedély, mely megállapítja a jogosításhoz kapcsolódó egyedi feltételeket, jogosultságokat vagy korlátozásokat;
- „munkahelyi kiterjesztés”: a szakszolgálati engedélybe bejegyzett és annak részét képező engedély, mely feltünteti az ICAO helységazonosító kódot, valamint azon szektorokat és/vagy munkaköröket, amelyekben az engedélyes munkavégzésre jogosult;
- „nyelvi kiterjesztés”: a szakszolgálati engedélybe bejegyzett és annak részét képező engedély, mely feltünteti az engedélyes nyelvismeretét;
- „oktatói kiterjesztés”: a szakszolgálati engedélybe bejegyzett és annak részét képező engedély, mely megállapítja az engedélyes jogosultságát munkahelyi gyakorlati képzés nyújtására;

10. „ICAO helységazonosító kód”: az ICAO DOC 7910 számú kézikönyvében előírt szabályokkal összhangban létrehozott, és egy meghatározott rögzített légiforgalmi állomás helyszínéhez rendelt négybetűs kód;
11. „szektor”: valamely irányítói körzet egy része és/vagy valamely (magaslégtéri) repüléstájékoztató körzet egy része;
12. „képzés”: elméleti tanfolyamok, gyakorlati feladatok, köztük szimulációk, valamint munkahelyi gyakorlati képzések összessége, mely biztosítja a biztonságos és magas színvonalú légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátásához szükséges készségek megszerzését és megőrzését; részei a következők:
- a) kezdő képzés, mely alapképzésből és jogosításra irányuló képzésből áll; teljesítése a gyakornoki szakszolgálati engedély megadásával jár,
- b) munkahelyi képzés, beleértve a munkahelyi gyakorlati képzést megelőző átmeneti képzést és a munkahelyi gyakorlati képzést; teljesítése a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedély megadásával jár;
- c) továbbképzés, mely a szakszolgálati engedély kiterjesztéseinek érvényességét biztosítja;
- d) munkahelyi gyakorlati oktatói képzés; teljesítése az oktatói kiterjesztés megadásával jár;
- e) a 24. cikkkel összhangban vizsgáztatóként és/vagy szak tudás-értékelőként eljárni jogosult szakszolgálati engedélyesek képzése;
13. „képzési szervezet”: olyan szervezet, amely részére az illetékes hatóság képzési tanúsítványt adott ki egy vagy több képzéstípusra vonatkozóan;
14. „munkahelyi szaktudás-értékelő rendszer”: olyan jóváhagyott módszertani rendszer, amelynek segítségével a léginavigációs szolgáltató gondoskodik az engedélyesek kompetenciaszintjének megőrzéséről;
15. „munkahelyi képzési terv”: olyan jóváhagyott terv, amely részletesen tartalmazza azt a folyamatot és menetrendet, amely révén az adott szakszolgálati egységre jellemző eljárások egy munkahelyi gyakorlati oktató felügyelete mellett elsajátíthatók.

4. cikk

Az illetékes hatóság

E rendelet alkalmazásában illetékes hatóság az a hatóság, amelyet az egyes tagállamok mint nemzeti felügyeleti hatóságot kijelölnek vagy létrehozhatnak annak érdekében, hogy az ellássa az

e rendelet értelmében az ilyen hatóság számára meghatározott feladatokat; kivétel ez alól a képzési szervezetek 27. cikk szerinti tanúsítási eljárása, melyre nézve az illetékes hatóság:

- a) az azon tagállam által kijelölt vagy létrehozott hatóság, amelyikben a kérelmező elsődlegesen tevékenységeit végzi, illetve amelyikben bejegyzett irodája (amennyiben van ilyen) található, kivéve ha erről a tagállamok vagy az illetékes hatóságok közötti két- vagy többoldalú megállapodás másként rendelkezik;
- b) az Ügynökség, amennyiben a kérelmező tevékenységeit elsődlegesen a tagállamok területén kívül végzi, illetve bejegyzett irodája (amennyiben van ilyen) a tagállamok területén kívül található.

II. FEJEZET

SZAKSZOLGÁLATI ENGEDÉLYEK, JOGOSÍTÁSOK ÉS KITERJESZTÉSEK

5. cikk

Szakszolgálati engedélyek, jogosítások és kiterjesztések kérelmezése és kiállítása

1. A szakszolgálati engedélyek, a kapcsolódó jogosítások és/vagy kiterjesztések kiadására, újraérvényesítésére és megújítására irányuló kérelmeket az illetékes hatósághoz kell benyújtani az általa megállapított eljárás keretében.

2. A kérelemhez arra vonatkozó bizonyítékot kell csatolni, hogy a kérelmező alkalmas a légiforgalmi irányítói vagy gyakornok légiforgalmi irányítói feladatok ellátására az e rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelően. A kérelmező alkalmasságát igazoló bizonyítéknak ki kell terjednie a szaktudásra, a tapasztalatra, a készségekre és a nyelvismeretre.

3. A szakszolgálati engedélynek tartalmaznia kell a benne foglalt jogosultságokra vonatkozó valamennyi releváns információt, és meg kell felelnie az I. melléklet szerinti előírásoknak.

4. A szakszolgálati engedély annak a személynek a tulajdona, aki részére azt megadták, és aki azt aláírta.

6. cikk

Szakszolgálati engedélyek, jogosítások és kiterjesztések felfüggesztése és visszavonása

A 22. cikk (2) bekezdésének megfelelően:

a) a szakszolgálati engedély, a jogosítás vagy a kiterjesztés felfüggeszthető, amennyiben a légiforgalmi irányító alkalmasságával kapcsolatosan kétségek merülnek fel, valamint fegyelmi vétség esetén;

b) a szakszolgálati engedély visszavonható súlyos gondatlanság vagy visszaélés esetén.

7. cikk

A szakszolgálati engedély által biztosított jogosultságok gyakorlása

A szakszolgálati engedély által biztosított jogosultságok gyakorlásának feltétele a jogosítások, a kiterjesztések és az orvosi minősítés érvényessége.

8. cikk

Gyakornok légiforgalmi irányító szakszolgálati engedélye

1. A gyakornok légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély feljogosítja tulajdonosát, hogy munkahelyi gyakorlati oktató felügyelete mellett légiforgalmi irányító szolgálati tevékenységet lásson el az engedélyében foglalt jogosítás(ok)nak és jogosításkiterjesztés(ek)nek megfelelően.

2. A gyakornok légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély kérelmezője:

- a) betöltötte legalább a 18. életévét;
- b) olyan, egyetemi felvételt, illetve egyetemmel egyenértékű intézménybe történő felvételt jogosító bizonyítvánnyal vagy egyéb, középiskolai végzettséget igazoló bizonyítvánnyal rendelkezik, amely őt légiforgalmi irányító képzés elvégzésére jogosítja fel;
- c) sikeresen elvégezte a jogosításhoz, és – ha alkalmazható – a jogosítás kiterjesztéséhez szükséges, jóváhagyott kezdő képzést a II. melléklet A. részében foglaltak szerint;
- d) érvényes orvosi minősítéssel rendelkezik;
- e) igazolja megfelelő szintű nyelvismeretét, a 13. cikkben foglalt követelmények szerint.

3. A szakszolgálati engedélynek tartalmaznia kell a nyelvi kiterjesztés(ek)e)t és legalább egy jogosítást, valamint – ha alkalmazandó – legalább egy jogosításkiterjesztést.

9. cikk

Légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély

1. A légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély feljogosítja tulajdonosát, hogy légiforgalmi irányító szolgálati tevékenységet lásson el az engedélyében foglalt jogosításoknak és kiterjesztéseknek megfelelően.

2. A légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély által biztosított jogosultságok magukban foglalják a gyakornok légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély által biztosított jogosultságokat a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint.

3. A légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély kérelmezője:

- a) betöltötte legalább a 21. életévét; mindazonáltal a tagállamok megfelelően indokolt esetben ennél alacsonyabb korhatárt is előírhatnak;
- b) gyakornok légiforgalmi irányító szakszolgálati engedéllyel rendelkezik;
- c) teljesített egy jóváhagyott munkahelyi képzési tervet, és sikeresen letette a megfelelő vizsgákat vagy megszerezte a megfelelő értékeléseket, a II. melléklet B. részében foglalt követelmények szerint;
- d) érvényes orvosi minősítéssel rendelkezik;
- e) igazolja megfelelő szintű nyelvismeretét, a 13. cikkben foglalt követelmények szerint.

4. A szakszolgálati engedély érvényességének feltétele, hogy tartalmazza azt az egy vagy több jogosítást és vonatkozó jogosítás-, munkahelyi és nyelvi kiterjesztést, amelyekre vonatkozóan a képzés sikeresen lezárult.

10. cikk

Légiforgalmi irányító jogosítások

1. A szakszolgálati engedélyes által végezhető tevékenység-típus jelzése céljából a szakszolgálati engedélyeken fel kell tüntetni az alábbi jogosítások legalább egyikét:

- a) „repülőterei irányítás látással” jogosítás (ADV), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására a repülőterei forgalom tekintetében olyan repülőtéren, ahol nincsenek közzétéve műszer szerinti megközelítési vagy indulási eljárások;
- b) „repülőterei irányítás műszerrel” jogosítás (ADI), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására a repülőterei forgalom tekintetében olyan repülőtéren, ahol közzé vannak műszer szerinti megközelítési vagy indulási eljárások; e jogosítás a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott jogosításkiterjesztések legalább egyikével együtt alkalmazható;
- c) „bevezető irányítás eljárás” jogosítás (APP), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légtérelenőrző berendezések alkalmazása nélkül légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátásra érkező, induló vagy átrepülő légi jármű tekintetében;
- d) „bevezető irányítás légtérelenőrző berendezéssel” jogosítás (APS), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes alkalmas légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására érkező, induló vagy átrepülő légi jármű tekintetében légtérelenőrző berendezések alkalmazásával; e jogosítás a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott jogosításkiterjesztések legalább egyikével együtt alkalmazható;

e) „körzeti irányítás eljárás” jogosítás (ACP), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására légtérelenőrző berendezések alkalmazása nélkül;

f) „körzeti irányítás légtérelenőrző berendezéssel” jogosítás (ACS), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására légtérelenőrző berendezések alkalmazásával; e jogosítás a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogosításkiterjesztések legalább egyikével együtt alkalmazható.

2. Amennyiben jogosítás engedélyese bármely egybefüggő négyéves időszak során nem gyakorolta az adott jogosításból fakadó jogosultságát, a jogosításnak megfelelő munkahelyi képzést csak a jogosításnak való folyamatos megfelelést tanúsító megfelelő értékelés, valamint az értékelésből következően meghatározott képzési követelmények teljesítését követően kezdheti meg.

11. cikk

Jogosításkiterjesztések

1. A „repülőtéri irányítás műszerrel” jogosítás (ADI) kötelezően tartalmazza az alábbi kiterjesztések legalább egyikét:

a) „toronyirányítás kiterjesztés” (TWR), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult irányító szolgálati tevékenység ellátására, ha a repülőtéri irányítás egy munkahelyi pozícióból történik;

b) „gurítóirányítás” kiterjesztés (GMC), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult a repülőtéri földi mozgások irányítására;

c) „földi mozgások irányítása felderítő berendezéssel” kiterjesztés (GMS) (ez a kiterjesztés csak a „gurítóirányítás” vagy „toronyirányítás” kiterjesztés megszerzését követően adható meg), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult a repülőtéri földi mozgások irányítására repülőtéri földi mozgást felderítő berendezések alkalmazásával;

d) „repülőtéri körzeti irányítás” kiterjesztés (AIR), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására;

e) „repülőtéri radarirányítás” kiterjesztés (RAD) (ez a kiterjesztés csak a „repülőtéri körzeti irányítás”(repülésirányítás) vagy

„toronyirányítás” kiterjesztés megszerzését követően adható meg), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult repülőtéri légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására légtérelenőrző radarberendezések alkalmazásával.

2. A „bevezető irányítás légtérelenőrző berendezéssel” jogosítás (APS) kötelezően tartalmazza az alábbi kiterjesztések legalább egyikét:

a) „radarirányítás” kiterjesztés (RAD), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult bevezető irányítási tevékenység ellátására elsődleges és/vagy másodlagos radarberendezés alkalmazásával;

b) „precíziós bevezető irányítás radarberendezéssel” kiterjesztés (PAR) (ez a kiterjesztés csak a „radarirányítás” kiterjesztés megszerzését követően adható meg), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult precíziós bevezető irányítási tevékenység ellátására a futópályára való bevezetés utolsó szakaszában lévő légi jármű tekintetében precíziós bevezető radarberendezés alkalmazásával;

c) „bevezető irányítás légtérelenőrző radarberendezéssel” kiterjesztés (SRA) (ez a kiterjesztés csak a „radarirányítás” kiterjesztés megszerzését követően adható meg), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult nem precíziós bevezető irányítási tevékenység ellátására a futópályára való bevezetés utolsó szakaszában lévő légi jármű tekintetében légtérelenőrző berendezés alkalmazásával;

d) „automatikus berendezésfüggő légtérelenőrzés” kiterjesztés (ADS), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult bevezető irányítási tevékenység ellátására berendezésfüggő automatikus légtérelenőrző berendezés alkalmazásával;

e) „közelkörzeti irányítás” kiterjesztés (TCL) (ez a kiterjesztés csak a „radarirányítás” vagy az „automatikus berendezésfüggő légtérelenőrzés” kiterjesztés megszerzését követően adható meg), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására egy meghatározott közelkörzeti légtérben és/vagy azzal szomszédos szektorokban tartózkodó légi jármű tekintetében bármilyen légtérelenőrző berendezés alkalmazásával.

3. A „körzeti irányítás légtérelenőrző berendezéssel” jogosítás (ACS) kötelezően tartalmazza az alábbi kiterjesztések legalább egyikét:

a) „radarirányítás kiterjesztés” (RAD), ami azt jelenti, hogy az engedélyes jogosult körzeti irányítási tevékenység ellátására légtérelenőrző radarberendezések alkalmazásával;

- b) „automatikus berendezésfüggő légtérellenőrzés” kiterjesztés (ADS), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult körzeti irányítási tevékenység ellátására automatikus berendezésfüggő légtérellenőrző berendezés alkalmazásával;
- c) „közelkörzeti irányítás” kiterjesztés (TCL) (ez a kiterjesztés csak a „radarirányítás” vagy az „automatikus berendezésfüggő légtérellenőrzés” kiterjesztés megszerzését követően adható meg), ami azt jelenti, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására egy meghatározott közelkörzeti légtérben és/vagy azzal szomszédos szektorokban tartózkodó légi jármű tekintetében bármilyen légtérellenőrző berendezés alkalmazásával;
- d) „óceáni irányítás” kiterjesztés (OCL), ami azt jelenti, hogy az engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására az óceáni irányítói körzetben tartózkodó légi jármű tekintetében.

4. Amennyiben a jogosításkiterjesztés engedélyese bármely egybefüggő négyéves időszak során nem gyakorolta az adott jogosításkiterjesztésből fakadó jogosultságát, a jogosításkiterjesztésnek megfelelő munkahelyi képzést csak a jogosításkiterjesztésnek való folyamatos megfelelést tanúsító megfelelő értékelés, valamint az értékelésből következően meghatározott képzési követelmények teljesítését követően kezdheti meg.

12. cikk

Munkahelyi kiterjesztések

1. A munkahelyi kiterjesztésnek megfelelő jelzést kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a szakszolgálati engedélyes jogosult légiforgalmi irányító szolgálati tevékenység ellátására egy légiforgalmi irányító egység felügyelete alatt működő meghatározott szektorban, szektorcsoportban vagy munkahelyen.
2. A munkahelyi kiterjesztések 12 hónapos kezdeti időtartamra érvényesek.
3. A munkahelyi kiterjesztés érvényessége a (2) bekezdésben meghatározott időszakon túl újabb 12 hónapnyi időszakra meghosszabbítható, ha a léginavigációs szolgáltató az illetékes hatóság számára igazolja, hogy:
 - a) a kérelmező a megelőző 12 hónapos időszak folyamán a szakszolgálati engedélyben biztosított jogosultságokat a jóváhagyott munkahelyi szaktudás-értékelő rendszer keretein belül meghatározott minimális óraszámban gyakorolta;
 - b) a kérelmező alkalmasságát az II. melléklet C. részében foglaltaknak megfelelően értékelték; valamint
 - c) a kérelmező rendelkezik érvényes orvosi minősítéssel.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a léginavigációs szolgáltatók keretében működő légiforgalmi egységek kötelesek minden egyes szakszolgálati engedélyes által a szektorokban, szektorcsoportokban vagy a munkahelyen teljesített tényleges munkaórát feljegyezni és ezt az adatot kérésre az illetékes hatóságoknak és a szakszolgálati engedélyesnek megküldeni.

4. A munkahelyi gyakorlati oktatók esetében a munkahelyi kiterjesztés fenntartásához szükséges, a jóváhagyott munkahelyi szaktudás-értékelő rendszer keretein belül meghatározott minimális munkaórák száma – az oktatói feladatok ellátásához szükséges időt nem számítva – arányosan csökkenthető az olyan munkakörre nézve oktatással eltöltött idővel, amelyre a kiterjesztést alkalmazni kell.

5. A munkahelyi kiterjesztés érvényességének megszűnése esetén a kiterjesztés újraérvényesítéséhez a munkahelyi képzési terv sikeres teljesítése szükséges.

13. cikk

Nyelvi kiterjesztések

1. A légiforgalmi irányítók és a gyakornok légiforgalmi irányítók nem gyakorolhatják a szakszolgálati engedélyükben foglalt jogosultságokat, amennyiben nem rendelkeznek angol nyelvi kiterjesztéssel.
 2. A tagállamok helyi szintű nyelvi követelményeket írhatnak elő, amennyiben azt biztonsági okokból szükségesnek tartják.
- E követelményeknek megkülönböztetéstől menteseknek, arányosoknak és átláthatóknak kell lenniük, és azokról haladéktalanul értesíteni kell az Ügynökséget.
3. Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a nyelvi kiterjesztés kérelmezőjének „operatív” szintű (négyes szintű) nyelvismeretről kell tanúságot tennie a szaknyelv és a köznyelv használata tekintetében.

Ennek érdekében szükséges, hogy a kérelmező képes legyen:

- a) hatékonyan kommunikálni olyan helyzetekben is, amikor partnerének csak a hangját hallja (telefonon/rádiótelefonon), és olyan helyzetekben is, amikor szemtől szemben beszél vele;
- b) pontos, érthető kommunikációt folytatni általános, konkrét és munkával kapcsolatos témákban;
- c) megfelelő kommunikációs stratégiákat alkalmazni az üzenetváltásokban, valamint felismerni és megoldani a félreértéseket köznap és munkahelyzetekben;

d) viszonylag könnyen kezelni azokat a nyelvi kihívásokat, amelyek a mindennapi munka és a megszokott kommunikációs feladatok végzése során adódó bonyolult vagy váratlan helyzetekből fakadnak; valamint

e) olyan dialektust vagy akcentust használni, amely a légiközlekedési közösség számára érthető.

4. A nyelvismereti szintet a III. mellékletben foglalt nyelvismereti értékelő táblázattal összhangban kell meghatározni.

5. A (3) bekezdéstől eltérve, az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a léginavigációs szolgáltató előírhatja a III. melléklet szerinti nyelvismereti értékelés „kibővített” szintjét (ötös szint), amennyiben a szóban forgó jogosítás vagy kiterjesztés operatív körülményei kényszerítő erejű repülésbiztonsági okokból megkövetelik a magasabb szintet. Az előírásnak megkülönböztetéstől mentesnek, arányosnak és átláthatónak kell lennie, illetve szükséges, hogy a magasabb szintű nyelvismeret megkövetelő léginavigációs szolgálat tárgyszerűen megindokolja, az illetékes hatóság pedig jóváhagyja azt.

6. A kérelmező nyelvismeretének hivatalos értékelését rendszeres időközönként el kell végezni.

A III. melléklet szerinti „szakértői” nyelvismereti szintet (hatos szint) teljesítő kérelmezők kivételével az engedélyesek nyelvi kiterjesztésének meghosszabbítható érvényességi ideje:

a) három év, ha az elért szint a III. melléklet szerinti „operatív” szint (négyes szint), vagy

b) hat év, ha az elért szint a III. melléklet szerinti „kibővített” szint (ötös szint).

7. A nyelvismeret elismerése tanúsítvány kiadása révén történik az illetékes hatóság által jóváhagyott átlátható és tárgy- szerű értékelési eljárást követően.

14. cikk

Oktatói kiterjesztés

1. Az oktatói kiterjesztéssel rendelkezők jogosultak az érvényes munkahelyi kiterjesztés által lefedett területen működő munkahelyi gyakorlati oktatói és felügyeleti feladatok ellátására.

2. Szükséges, hogy az oktatói kiterjesztést kérelmező:

a) rendelkezzen légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedéllyel;

b) gyakorolja a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyben foglalt jogosultságokat a kérelem benyújtását közvetlenül megelőző legalább egy év során, vagy olyan hosszabb időtartamon keresztül, amelyet az illetékes hatóság határozott meg azoknak a jogosításoknak és kiterjesztéseknek a figyelembevételével, amelyekre a munkahelyi gyakorlati oktatás vonatkozik; valamint

c) teljesítsen sikeresen egy olyan jóváhagyott munkahelyi gyakorlati oktatói tanfolyamot, amely során megfelelő vizsgák révén értékelték a szükséges szakismereteket és pedagógiai készségeket.

3. Az oktatói kiterjesztés meghosszabbítható érvényességi ideje három év.

III. FEJEZET

ORVOSI MINŐSÍTÉS

15. cikk

Orvosi minősítések kérelmezése és kiadása

1. Az orvosi minősítések kiadására, újraérvényesítésére és megújítására irányuló kérelmeket az illetékes hatósághoz kell benyújtani az általa megállapított eljárás keretében.

2. Az orvosi minősítést az illetékes hatóság illetékes egészségügyi szerve vagy az illetékes hatóság által jóváhagyott repülőorvostan szakorvos vagy repülőorvostani központ adja ki.

3. Az orvosi minősítés kiadása megfelel a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény I. mellékletében foglalt rendelkezéseknek, valamint az Eurocontrol által a légiforgalmi irányítók európai 3. osztályú repülő-egészségügyi alkalmassági minősítésére vonatkozóan meghatározott követelményeknek.

4. Az illetékes hatóságok gondoskodnak olyan hatékony felülvizsgálati vagy fellebbezési eljárások kidolgozásáról, amelyekben megfelelő módon biztosított független egészségügyi szakértők részvétele.

16. cikk

Az orvosi minősítések érvényessége

1. Az orvosi minősítések érvényességi ideje:

a) 24 hónap, ha a légiforgalmi irányító még nem töltötte be 40. életévét;

b) 12 hónap a légiforgalmi irányító 40. életéve után.

2. A fenti érvényességi időket az orvosi minősítés első kiadása vagy megújítása esetén az orvosi vizsgálat időpontjától, míg újraérvényesítés esetén az előző orvosi minősítés lejáratú időpontjától kell számítani.

3. Az orvosi minősítés újraérvényesítéséhez szükséges vizsgálatok legkorábban 45 nappal a minősítés lejáratú időpontja előtt végezhetőek el.

4. Ha a légiforgalmi irányító az orvosi minősítés lejáratának időpontjáig nem veti alá magát az újraérvényesítést szolgáló orvosi vizsgálatnak, szükségessé válik a minősítés megújítását célzó vizsgálat.

5. Az orvosi minősítés a minősítés jogosultja egészségi állapotának függvényében bármikor korlátozható, felfüggeszthető vagy visszavonható.

17. cikk

Csökkent egészségügyi alkalmasság

1. A szakszolgálati engedély birtokosa:

a) nem gyakorolhatja a szakszolgálati engedélyéből fakadó jogosultságokat, ha tudomása van egészségügyi alkalmasságának bárminemű csökkenéséről, amely miatt esetleg nem képes biztonságosan ellátni a szóban forgó jogosultságokból fakadó feladatait;

b) értesíti az érintett léginavigációs szolgáltatókat, ha tudomására jutott egészségügyi alkalmasságának bárminemű csökkenése, vagy bármely olyan pszichotróp anyag vagy gyógyszer hatása alatt áll, amely miatt esetleg nem képes biztonságos módon ellátni a szakszolgálati engedélyben foglalt jogosultságokból fakadó feladatait.

2. A léginavigációs szolgáltatók eljárásokat dolgoznak ki az egészségügyi alkalmasság csökkenésével járó operatív hatások kezelésére, és tájékoztatják az illetékes hatóságot, ha valamely légiforgalmi irányító egészségügyi szempontból alkalmatlannak bizonyult.

3. A (2) bekezdésben említett eljárásokat az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia.

IV. FEJEZET

A KÉPZÉSI SZERVEZETEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

18. cikk

A képzési szervezetek tanúsítása

1. A képzési szervezetek tanúsítása iránti kérelmeket az illetékes hatósághoz kell benyújtani az általa megállapított eljárás keretében.

2. A képzési szervezeteknek igazolniuk kell, hogy olyan személyzettel és felszereltséggel rendelkeznek, valamint olyan környezetben működnek, amely alkalmas a gyakornok légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedély vagy a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedély megszerzéséhez, illetve megtartásához szükséges képzés nyújtására.

3. A képzési szervezeteknek az illetékes hatóságok által meghatalmazott bármely személy számára hozzáférést kell biztosítaniuk az érintett helyiségekhez annak érdekében, hogy az megvizsgálhassa a vonatkozó nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat és az illetékes hatóság feladatainak végrehajtásához szükséges egyéb anyagokat.

19. cikk

A képzési szervezetek irányítási rendszere

A képzési szervezetek:

a) hatékony irányítási rendszerrel és elegendő, megfelelő szakképzéssel és gyakorlattal rendelkező személyzettel rendelkeznek az ebben a rendeletben meghatározott előírások szerinti képzés nyújtásához;

b) egyértelműen meghatározzák a biztonsági felelősségi köröket a jóváhagyott képzési szervezet egészére nézve, ideértve a felső vezetés közvetlen felelősségét is;

c) rendelkeznek a kínált képzéstípusnak megfelelő, szükséges felszereléssel, berendezéssel és helyiségekkel;

d) bizonyítékot szolgáltatnak az irányítási rendszer részeként alkalmazott minőségirányítási rendszerről, amely az azon rendszereknek és eljárásoknak való megfelelést, illetve azon rendszerek és eljárások megfelelését ellenőrzi, amelyek biztosítják, hogy a nyújtott képzési szolgáltatások teljesítik az ebben a rendeletben meghatározott követelményeket;

e) rendelkeznek olyan nyilvántartási rendszerrel, amely lehetővé teszi a szakszerű tárolást és a vonatkozó tevékenységek megbízható nyomon követését;

f) bizonyítják, hogy elegendő pénzügyi eszköz áll rendelkezésükre a képzésnek az ebben a rendeletben meghatározott előírások szerinti biztosításához, valamint hogy a tevékenységek – a biztosított képzés jellegével összhangban – elegendő biztosítási fedezettel rendelkeznek.

20. cikk

A képzési tanfolyamokra, kezdő és munkahelyi képzési tervekre és munkahelyi szaktudás-értékelő rendszerekre vonatkozó követelmények

1. A képzési szervezetek az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják a képzési tanfolyamok és – adott esetben – a munkahelyi képzési tervek, illetve a munkahelyi szaktudás-értékelő rendszerek tartalmára, szervezésére és időtartamára vonatkozó részletek kidolgozása során felhasználandó módszertant.

2. Ennek magában kell foglalnia a vizsgák vagy értékelések megszervezésének módját is. A kezdő képzésre, köztük a szimulátoros képzésre vonatkozó vizsgák esetében részletesen fel kell tüntetni a vizsgáztatók és értékelők szakképesítését.

V. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

21. cikk

Az illetékes hatóság függetlensége

1. Az illetékes hatóságoknak függetleneknek kell lenniük a léginavigációs szolgáltatóktól és a képzési szervezetektől. Ezt a függetlenséget az illetékes hatóságok, illetve az említett szolgáltatók és szervezetek közötti, legalább funkcionális szinten megvalósított megfelelő szétválasztással kell elérni. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatásköreiket pártatlan és átlátható módon gyakorolják.

2. A tagállamok értesítik az Ügynökséget illetékes hatóságaik nevééről és címéről, valamint ezek mindenkori változásairól.

22. cikk

Az illetékes hatóság feladatai

1. A légiforgalmi irányítók munkájának magas biztonsági fokon való végzéséhez elengedhetetlen alkalmassági szintek biztosítása érdekében az illetékes hatóság felügyeli és figyelemmel kíséri a képzési tevékenységeket.
2. Az illetékes hatóság feladatai a következőket foglalják magukban:
 - a) azon szakszolgálati engedélyek, jogosítások és kiterjesztések kiadása és visszavonása, amelyek esetében a vonatkozó képzésre és értékelésre az illetékes hatóság felelősségi körében került sor;
 - b) azon jogosítások és kiterjesztések újraérvényesítése, megújítása és felfüggesztése, amelyek esetében az általuk biztosított jogosultságok gyakorlása az illetékes hatóság felelősségi körébe tartozik;
 - c) a képzési szervezetek tanúsítása;
 - d) a képzési tanfolyamok, munkahelyi képzési tervek és munkahelyi szaktudás-értékelő rendszerek jóváhagyása;
 - e) a vizsgáztatók, illetve szaktudás-értékelők jóváhagyása;
 - f) a képzési rendszerek ellenőrzése és auditálása;
 - g) a megfelelő fellebbezési és értesítési mechanizmusok kidolgozása;
 - h) a „kibővített” nyelvismereti szint (ötös szint) szükségességének jóváhagyása, összhangban a 13. cikk (5) bekezdésével;
 - i) A 17. cikk (3) bekezdése szerinti, az egészségügyi alkalmasság csökkenésével kapcsolatos eljárások jóváhagyása.

23. cikk

Szakszolgálati engedélyek, jogosítások, kiterjesztések és minősítések kiadása és érvényességének megtartása

1. Az illetékes hatóság eljárásokat dolgoz ki a szakszolgálati engedélyek, a kapcsolódó jogosítások, kiterjesztések és orvosi minősítések kérelmezésére, kiadására, megújítására és újraérvényesítésére.
2. Kérelem beérkezése esetén az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy a kérelmező megfelel-e az e rendelet szerinti követelményeknek.
3. Miután meggyőződött arról, hogy a kérelmező megfelel az e rendeletben foglalt követelményeknek, az illetékes hatóság kiadja, megújítja vagy újraérvényesíti az adott szakszolgálati engedélyt, kapcsolódó jogosítást, kiterjesztést vagy orvosi minősítést.
4. Az illetékes hatóság által kiadott szakszolgálati engedélynek tartalmaznia kell az I. mellékletben meghatározott adatokat.
5. Amennyiben a szakszolgálati engedélyt nem angol nyelven adták ki, annak tartalmaznia kell az I. melléklet szerinti adatok angol nyelvű fordítását.

24. cikk

A szaktudás értékelése

1. Az illetékes hatóságok jóváhagyják azon szakszolgálati engedélyeseket, akik a szakszolgálati munkahelyi képzések és továbbképzések során vizsgáztatóként vagy szaktudás-értékelőként járhatnak el.
2. A jóváhagyás meghosszabbítható érvényességi ideje három év.

25. cikk

Nyilvántartás

Az illetékes hatóságok nyilvántartást vezetnek, amely tartalmazza a felelősségi körükbe tartozó szakszolgálati engedélyesek kompetenciáira és a kiterjesztések érvényességi időpontjaira vonatkozó adatokat.

26. cikk

Információcsere

Az illetékes hatóságok – a 216/2008/EK rendelet 15. cikkének (3) bekezdése szerinti bizalmassági elv kellő figyelembevételével – megfelelő információcserét folytatnak és kölcsönös segítséget nyújtanak egymásnak e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében, különösen a légiforgalmi irányítók Európai Unión belüli szabad mozgását érintő esetekben.

27. cikk

A képzési szervezetek tanúsítási eljárása

1. Az illetékes hatóságok eljárásokat dolgoznak ki a képzési szervezetek tanúsítványainak kérelmezésére, kiadására és érvényességének megtartására.
2. Az illetékes hatóságok a tanúsítványt abban az esetben adják ki, ha a kérelmet benyújtó képzési szervezet megfelel az IV. fejezetben meghatározott követelményeknek.
3. A tanúsítvány kiadható az egyes képzéstípusokra vonatkozóan, vagy egyéb léginavigációs szolgáltatásokkal kombinálva, utóbbi esetben a képzéstípust és a léginavigációs szolgáltatás típusát szolgáltatáscsoportként kell tanúsítani.
4. A tanúsítványon fel kell tüntetni a IV. mellékletben foglalt adatokat.

28. cikk

A képzési szervezetek tevékenységeinek figyelemmel kísérése; végrehajtási intézkedések

1. Az illetékes hatóságok ellenőrzik a képzési szervezet tanúsítványához kapcsolódó követelményeknek és feltételeknek való megfelelést.
2. Az ebben a rendeletben meghatározott normáknak való hatékony megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságok rendszeresen auditálják a képzési szervezeteket.

3. A rendszeres auditáláson túlmenően az illetékes hatóságok bejelentés nélkül is végezhetnek vizsgálatokat az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelés ellenőrzése érdekében.

4. Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a képzési szervezet tanúsítványának tulajdonosa már nem teljesíti a tanúsítványához kapcsolódó követelményeket vagy feltételeket, megfelelő végrehajtási intézkedéseket tesz, amelyek kiterjedhetnek a tanúsítvány visszavonására is.

5. Az e rendelet rendelkezéseivel összhangban kiadott tanúsítványokat kölcsönösen el kell ismerni.

29. cikk

Az engedélyek elismerése

1. A tagállamok elismerik az e rendelet rendelkezéseivel összhangban más tagállamok által kiadott szakszolgálati engedélyeket és gyakornoki szakszolgálati engedélyeket, valamint azok kapcsolódó jogosításait, jogosításkiterjesztéseit és nyelvi kiterjesztéseit, továbbá a kapcsolódó orvosi minősítéseket.

Ugyanakkor amennyiben valamely tagállam a 9. cikk (3) bekezdésében alsó korhatárként előírt 21 évnél alacsonyabb korhatárt határozott meg, a légiforgalmi szakszolgálati engedélyből fakadó jogosultságok gyakorlásának az engedélyt kiadó tagállam területére kell korlátozódnia mindaddig, amíg az engedélyes el nem éri 21. életévét.

Amennyiben az engedélyes a szakszolgálati engedélyéből fakadó jogosultságokat nem a kiadás helye szerinti tagállamban gyakorolja, jogosult szakszolgálati engedélyét – minden további feltétel nélkül – a jogosultságok gyakorlásának helye szerinti tagállam által kiadott szakszolgálati engedélyre cserélni.

A munkahelyi kiterjesztés megadásához az illetékes hatóság megköveteli, hogy a kérelmező teljesítse az adott kiterjesztéshez kapcsolódó speciális feltételeket, a szakszolgálati egység, szektor vagy beosztás pontos megnevezésével. A munkahelyi képzési terv kidolgozása során a képzési szervezet megfelelően figyelembe veszi a kérelmező megszerzett szakismereteit és gyakorlati tapasztalatát.

2. Az illetékes hatóság a kérelmező számára javasolt képzést tartalmazó munkahelyi képzési tervet jóváhagyja vagy elutasítja, legkésőbb a bizonyítékok bemutatását követő hat héten belül, függetlenül az esetleges fellebbezés miatti késedelemről. Az illetékes hatóság biztosítja a megkülönböztetésmentesség és az arányosság elvének érvényesülését.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Az alapvető követelményeknek való megfelelés

Az Ügynökségnek értékelnie kell a légiforgalmi irányítók e rendeletben meghatározott engedélyezési rendszerét, valamint

az „átfogó légiközlekedési rendszerszemlélet” megvalósításához és a 216/2008/EK rendelet Vb. melléklete szerinti alapvető követelményeknek való teljes megfeleléshez szükséges további javító intézkedések lehetőségét, hogy olyan véleményt terjesztessen a Bizottság elé, amely magában foglalja ennek a rendeletnek az esetleges módosításait is.

31. cikk

Eltérések

1. E rendelet 11. cikkétől eltérve, azok a tagállamok, amelyek a 2006/23/EK irányelv 7. cikke (4) bekezdésének alapján nemzeti jogosításkiterjesztéseket dolgoztak ki, tovább alkalmazhatják e rendelet hatálybalépésekor hatályban lévő nemzeti jogszabályaik vonatkozó rendelkezéseit.

2. E rendelet 12. cikkétől eltérve, azok a tagállamok, amelyek a 2006/23/EK irányelv 10. cikke alapján előírták, hogy a munkahelyi kiterjesztésből fakadó jogosultságokat a szakszolgálati engedélyes csak egy meghatározott korhatár alatt gyakorolhatja, tovább alkalmazhatják az e rendelet hatálybalépésekor hatályban lévő nemzeti jogszabályaik vonatkozó rendelkezéseit.

3. Amennyiben valamely tagállam úgy dönt, hogy alkalmazza az (1) és (2) bekezdés szerinti eltéréseket, értesíti erről a Bizottságot és az Ügynökséget.

32. cikk

Átmeneti rendelkezések

1. E rendelet II. mellékletének A. részétől eltérve, a képzési szervezetek az e rendelet hatálybalépését követő egy éven át továbbra is alkalmazhatják a „Specification for the ATCO Common Core Content Initial Training” (a légiforgalmi irányítók alapképzése közös törzsanyagának tartalmára vonatkozó előírás) 2004. december 10-i kiadásán alapuló képzési terveiket.

2. Az e rendelet hatálybalépésekor a 2006/23/EK irányelv rendelkezésein alapuló nemzeti jogszabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kiadott szakszolgálati engedélyeket, jogosításokat, kiterjesztéseket, orvosi minősítéseket és a képzési szervezetek tanúsítványait úgy kell tekinteni, hogy azokat e rendeletnek megfelelően állították ki.

3. Azon kérelmezőknek, akik szakszolgálati engedélyre, jogosításra, kiterjesztésre, orvosi minősítésre vagy képzési szervezet tanúsítására irányuló kérelmüket e rendelet hatálybalépése előtt nyújtották be, és részükre még nem adtak ki szakszolgálati engedélyt, jogosítást, kiterjesztést, orvosi minősítést vagy képzési szervezetre vonatkozó tanúsítást, a szakszolgálati engedély, jogosítás, kiterjesztés, orvosi minősítés vagy a képzési szervezetre vonatkozó tanúsítvány kiadását megelőzően igazolniuk kell az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelést.

4. Ha e rendelet hatálybalépése előtt valamely tagállam illetékes hatóságához tanúsítvány kiadása iránti kérelmet nyújtott be egy olyan képzési szervezet, amelynek illetékes hatósága – a 4. cikkel összhangban – az Ügynökség, akkor a szóban forgó hatóság az Ügynökséggel együttműködve véglegesíti a tanúsítási eljárást, és a tanúsítvány kiadásakor továbbítja az aktát az Ügynökség részére.

5. Ha valamely tagállam illetékes hatóságának felelősségi körébe tartozott egy olyan képzési szervezet biztonsági felügye-

lete, amelynek illetékes hatósága – a 4. cikkel összhangban – az Ügynökség, akkor a szóban forgó hatóság e rendelet hatálybalépését követő hat hónapon belül az Ügynökségre ruházza át az említett szervezet feletti biztonsági felügyeleti funkciót.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

A SZAKSZOLGÁLATI ENGEDÉLYEKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

Az illetékes hatóság által ezzel a rendelettel összhangban kibocsátott szakszolgálati engedélyeknek az alábbi előírásoknak kell megfelelniük:

1. Részletek

1.1. A szakszolgálati engedélyen a következő adatokat kell feltüntetni (csillag jelöli azokat a részleteket, amelyeket angol nyelven is szerepeltetni kell):

- a) *a szakszolgálati engedélyt kibocsátó állam vagy hatóság neve (félkövér betűtípussal);
- b) *a szakszolgálati engedély megnevezése (kövér betűtípussal);
- c) a szakszolgálati engedélynek a kibocsátó hatóság által adott sorozatszám (arab számmal);
- d) a szakszolgálati engedélyes teljes neve (latin betűkkel abban az esetben is, ha a nemzeti nyelv írásmódja nem latin betűs);
- e) születési idő;
- f) a szakszolgálati engedélyes állampolgársága;
- g) a szakszolgálati engedélyes aláírása;
- h) *A szakszolgálati engedély érvényességét és az engedély szerinti jogosultságok gyakorlására való felhatalmazást igazoló tanúsítvány, amely a következőket tartalmazza:
 - i. jogosítások, jogosításkiterjesztések, nyelvi, oktatói és munkahelyi kiterjesztések;
 - ii. első kibocsátásuk napja;
 - iii. érvényességük lejártának napja;
- i) a szakszolgálati engedélyt kibocsátó tisztviselő aláírása, valamint a kibocsátás napja;
- j) a szakszolgálati engedélyt kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje.

1.2. A szakszolgálati engedélyt érvényes orvosi minősítésnek kell kiegészítenie.

2. Az engedély anyaga

A szakszolgálati engedélyekhez első osztályú papírt, vagy más megfelelő anyagot kell használni, és azon jól látható módon fel kell tüntetni az 1. pont szerinti adatokat.

3. Az engedély színe

- 3.1. Amennyiben a tagállam által kibocsátott valamennyi légitörvénykezési engedélyhez használt anyag színe azonos, akkor ez a szín a fehér.
- 3.2. Amennyiben a tagállam által kibocsátott légitörvénykezési engedélyek megkülönböztető színjelzéssel vannak ellátva, akkor a légitörvénykezési irányító szakszolgálati engedély színe sárga.

II. MELLÉKLET

KÉPZÉSI KÖVETELMÉNYEK

A. RÉSZ

Légiforgalmi irányítók kezdő képzésével kapcsolatos követelmények

A kezdő képzésnek biztosítani kell, hogy a gyakornok légiforgalmi irányítók legalább az Eurocontrol által kidolgozott „Specification for the ATCO Common Core Content Initial Training” (a légiforgalmi irányítók alapképzése közös törzsanyagának tartalmára vonatkozó előírás) 2008. október 21-i kiadásában⁽¹⁾ meghatározott alapképzés és jogosításhoz szükséges képzés követelményeit teljesítsék, és ezáltal légiforgalmi irányítói munkakörükben képesek legyenek a légi forgalom biztonságos, gyors és hatékony irányítására.

A kezdő képzésnek a következő tárgyakat kell tartalmaznia: légitözlekedési jog, légiforgalmi szolgáltatás, beleértve a polgári-katonai együttműködésre vonatkozó eljárásokat is, meteorológia, légi navigáció, légi jármű típusismeret és repüléselmélet, beleértve a légiforgalmi irányító és a légijármű-vezető közötti kommunikációt, emberi tényezők, berendezések és rendszerek, munkahelyi környezet, repülésbiztonság és repülésbiztonsági kultúra, repülésbiztonsági rendszerek, rendkívüli/vészhelyzeti körülmények, csökkent üzemmodú rendszerek és nyelvismeret, beleértve a rádió-távbeszélő kifejezések ismeretét.

E tárgyak oktatása révén a jelöltnek fel kell tudnia készülni különféle légiforgalmi szolgáltatástípusok nyújtására, komoly figyelmet fordítva a repülésbiztonsági szempontokra. A kezdő képzésnek elméleti és gyakorlati tanfolyamokat, többek között szimulátoros képzést is magában kell foglalnia, időtartamát pedig rögzíteni kell a jóváhagyott kezdő képzési tervben. A megszerzett készségeknek biztosítaniuk kell, hogy a jelölt képes legyen összetett és zsúfolt forgalmi helyzetek kezelésére, és átmenetet kell jelenteniük a munkahelyi képzéshez.

A jelölt alapképzésben elsajátított szakismereteit megfelelő vizsgáztatással vagy folyamatos értékelési rendszerrel kell értékelni.

B. RÉSZ

A légiforgalmi irányítók munkahelyi képzésével kapcsolatos követelmények

A munkahelyi képzési terveknek részletesen tartalmazniuk kell azt a folyamatot és menetrendet, amely révén az adott szakszolgálati egységre jellemző eljárások egy munkahelyi gyakorlati oktató felügyelete mellett elsajátíthatók. A jóváhagyott tervnek tartalmaznia kell a szaktudás-értékelő rendszer minden alkotóelemét, beleértve a munkaszervezést, a fejlődés értékelését, illetve a vizsgáztatást és az illetékes hatóság értesítésére szolgáló eljárásokat. A munkahelyi képzés magában foglalhatja a kezdő képzés olyan egyedi elemeit is, amelyek a nemzeti feltételekre jellemzők.

A munkahelyi képzés során a légiforgalmi irányítóknak megfelelő repülésbiztonsági, repülésvédelmi, és válságkezelési képzésben kell részesülniük.

A munkahelyi képzés időtartamát a munkahelyi képzési tervben kell meghatározni. A megkövetelt szakismeretek felmérését megfelelő vizsgáztatással vagy folyamatos értékelési rendszer segítségével kell végezni jóváhagyott vizsgáztatók vagy szaktudás-értékelők által, akiknek pártatlan, tárgyilagos döntéseket kell hozniuk. E célból az illetékes hatóságoknak a jelöltekkel szembeni tisztességes bánásmód biztosítása érdekében megfelelő fellebbezési eljárásokat kell bevezetniük.

C. RÉSZ

A légiforgalmi irányítók továbbképzésével kapcsolatos követelmények

A légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyek jogosításainak és munkahelyi kiterjesztéseinek érvényességét olyan jóváhagyott továbbképzéssel kell fenntartani, amely a készségek szinten tartásához szükséges képzést, tudásanyag-frissítő tanfolyamokat, vészhelyzeti képzést és – szükség esetén – nyelvi képzést tartalmaz.

A munkahelyi képzés során a légiforgalmi irányítóknak megfelelő repülésbiztonsági, repülésvédelmi és válságkezelési képzésben kell részesülniük.

A továbbképzésnek magában kell foglalnia elméleti és gyakorlati tanfolyamokat, beleértve a szimulátoros képzést is. E követelmény teljesítése céljából a képzési szervezeteknek olyan munkahelyi szaktudás-értékelő rendszereket kell kidolgozniuk, amelyek tartalmazzák a megfelelő továbbképzéshez és a szakismeretek számonkéréséhez szükséges részletes eljárásokat, személyzeti követelményeket és időbeosztást. Ezeket a rendszereket legalább hároméves időszakonként felül kell vizsgálni és jóvá kell hagyni. A továbbképzés időtartamát az adott szakszolgálati egységben dolgozó légiforgalmi irányítók funkcionális igényeivel összhangban kell meghatározni, különös tekintettel az eljárásokat vagy berendezéseket érintő módosításokra vagy tervezett módosításokra, valamint az átfogó repülésbiztonsági követelményekre. Az egyes légiforgalmi irányítók szakismereteit legalább háromévente megfelelő módon értékelni kell. A léginavigációs szolgáltató köteles gondoskodni olyan mechanizmusok alkalmazásáról, amelyek garantálják a tisztességes bánásmódot azon szakszolgálati engedélyesekkel szemben, akiknek az esetében a kiterjesztések érvényességét nem lehet meghosszabbítani.

⁽¹⁾ 1.0 kiadás, 2008.10.21., referenciaszám: EUROCONTROL-SPEC-0113.

III. MELLÉKLET

A NYELVISMERETTEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

Nyelvismereti értékelő táblázat: szakértői, kibővített és operatív szint

Szint	Kiejtés Olyan dialektus és/vagy akcentus használata, amely nem okoz értési nehézséget a légiközlekedési társadalom körében	Nyelvtani szerkezetek A feladatvégzéshez alkalmas nyelvhasználatnak megfelelően meghatározott nyelvtani szerkezetek és mondatszerkesztés	Szókincs	Folyamatos beszéd	Beszédértés	Interakció
Szakértői szint 6	Kiejtésén, hangsúlyozásán, beszédritmusán és hanglejtésén érződik ugyan anyanyelvi vagy regionális nyelvi hatás, ez azonban szinte soha nem zavarja a megértést.	Mind az alapvető, mind az összetett nyelvtani szerkezetek alkalmazása és a mondatszerkesztés következetesen szabályos.	A szókincs terjedelme és alkalmazása kielégítő az ismerős és ismeretlen témák széles választékában folytatott hatékony kommunikációhoz. Szókincse jellegzetes szófordulatokban gazdag, árnyalt és illeszkedik a megfelelő nyelvi kifejezőmóddhoz.	Képes tartósabban erőlködés nélkül, természetes folyékony-sággal beszélni. Tudatosan alkalmaz beszéd-dinamikai elemeket (például egy-egy részlet kiemelésére). Magától értetődően használ megfelelő szövegkohéziós és kötőelemeket.	Beszédértése következetesen pontos szinte minden szöveggörnyezetben, és kiterjed a nyelvi és kulturális árnyalatokra is.	Szinte minden helyzetben könnyen lép interakcióba. Megérti a szóbeli és írásbeli célzásokat, és megfelelően reagál rájuk.
Kibővített szint 5	Kiejtésén, hangsúlyozásán, beszédritmusán és hanglejtésén érződik ugyan anyanyelvi vagy regionális nyelvi hatás, ez azonban csak ritkán zavarja a megértést.	Az alapvető nyelvtani szerkezetek alkalmazása és a mondatszerkesztés szabályos. Megkísérli az összetett szerkezetek használatát, de hibákat vét, ami olykor befolyásolja a jelentést.	A szókincs terjedelme és alkalmazása kielégítő az általános, konkrét és munkával kapcsolatos témákban folytatott hatékony kommunikációhoz. A körülírást következetesen és sikeresen alkalmazza. Szókincsében olykor jellegzetes szófordulatok fedezhetők fel.	Képes tartósabban viszonylag könnyen ismerős témákról beszélni, azonban nem feltétlenül alkalmaz beszéd-dinamikai elemeket. Képes megfelelő diskurzusjelölők és kötőelemek használatára.	Beszédértése pontos az általános, konkrét és a munkához kapcsolódó témákban és többnyire pontos akkor is, ha a beszélő nyelvi vagy a helyzetből adódó problémával, esetleg valamilyen váratlan eseménnyel szembesül. Képes megérteni a különféle nyelvi változatokat (dialektusokat és/vagy akcentusokat) vagy beszédstílusokat.	Azonnali, megfelelő és informatív válaszokat ad. Hatékonyan kezeli a beszélő/hallgató kapcsolatot.
Operatív szint 4	Kiejtésén, hangsúlyozásán, beszédritmusán és hanglejtésén érződik ugyan anyanyelvi vagy regionális nyelvi hatás, ez azonban csak néha zavarja a megértést.	Az alapvető nyelvtani szerkezeteket és a mondatszerkesztést kreatív módon és általában helyesen alkalmazza. Hibák előfordulhatnak, főként szokatlan és váratlan helyzetekben, de ez ritkán befolyásolja a jelentést.	A szókincs terjedelme és alkalmazása rendszerint kielégítő az általános, konkrét és munkával kapcsolatos témákban folytatott hatékony kommunikációhoz. A körülírást sikeresen alkalmazza olyan szokatlan vagy váratlan helyzetekben, amelyekre nézve hiányzik a szókincse.	Képes egy adott nyelvi egység megfelelő tempójú megformálására. Alkalmanként előfordulhat a beszéd fonálának elvesztése hallott szövegből vagy szabályos beszédből spontán interakcióra való áttérésre, de ez nem gátolja a hatékony kommunikációt. Csak részben képes diskurzusjelölők és kötőelemek használatára. Töltelékszó-használata nem zavaró.	Beszédértése többnyire pontos az általános, konkrét és a munkához kapcsolódó témákban, ha a beszélő a nemzetközi nyelvhasználók számára kellőképpen érthető akcentust vagy nyelvi változatot használ. Lassabban vagy csak magyarázat segítségével érti meg a beszélőt, ha az valamilyen nyelvi vagy a helyzetből adódó problémával, esetleg valamilyen váratlan eseménnyel szembesül.	Rendszerint azonnali, megfelelő és informatív a válaszokat ad. Interakciót kezdeményez és tart fenn váratlan esemény bekövetkeztétől is. Megfelelően kezeli a nyilvánvaló félreértéseket ellenőrzés, megerősítés vagy tisztázás útján.

IV. MELLÉKLET

A képzési szervezetek tanúsítványaira vonatkozó előírások

Az illetékes hatóság által ezzel a rendelettel összhangban kibocsátott, a képzési szervezetekre vonatkozó tanúsítványokon fel kell tüntetni a következőket:

- a) a kibocsátó hatóság neve;
 - b) a kérelmező neve és címe;
 - c) a tanúsítás tárgyát képező képzés és/vagy szolgáltatás típusa, az adott esetnek megfelelően;
 - d) nyilatkozat arról, hogy a kérelmező megfelel az V. fejezetben meghatározott követelményeknek;
 - e) a kibocsátás napja és az érvényességi idő.
-

A BIZOTTSÁG 806/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. augusztus 10.)

a flukvinkonazol hatóanyagok a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet és a 2008/934/EK bizottsági határozat mellékletének módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére és 78. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1107/2009/EK rendelet 80. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a 91/414/EGK ⁽²⁾ tanácsi irányelvet a jóváhagyási eljárás és feltételek tekintetében továbbra is alkalmazni kell azon hatóanyagokra, amelyek esetében megállapították a kérelem teljességét a 33/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 16. cikkével összhangban. A flukvinkonazol hatóanyag esetében a kérelem teljességét az említett rendelettel összhangban megállapították.
- (2) A 451/2000/EK ⁽⁴⁾ és az 1490/2002/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ megállapítja a 91/414/EGK irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram második és harmadik szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat, és létrehozza azon hatóanyagok jegyzékét, amelyeket a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő lehetséges felvétel céljából értékelni kell. E jegyzék tartalmazza az flukvinkonazolt is.
- (3) A 91/414/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram harmadik szakaszának végrehajtásáról szóló további részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. augusztus 14-i 1490/2004/EK bizottsági rendelet és a 91/414/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram negyedik szakasza végrehajtásának további részletes

szabályait megállapító 2229/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2007. szeptember 20-i 1095/2007/EK bizottsági rendelet ⁽⁶⁾ 3. cikkének (2) bekezdése szerint a bejelentő a hatóanyagok a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe való felvételéhez biztosított támogatását a rendelet hatálybalépésétől számított két hónapon belül visszavonta. A Bizottság ezért az egyes hatóanyagoknak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő felvétele megtagadásáról és az e hatóanyagokat tartalmazó növényvédő szerek engedélyének visszavonásáról szóló, 2008. december 5-i 2008/934/EK bizottsági határozat ⁽⁷⁾ elfogadásával megtagadta a flukvinkonazol felvételét.

- (4) A 91/414/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése alapján az eredeti bejelentő (a továbbiakban: a kérelmező) új kérelmet nyújtott be, a 91/414/EGK irányelv alkalmazására vonatkozó részletes szabályoknak az irányelv 8. cikke (2) bekezdésében említett munkaprogramban szereplő, de az irányelv I. mellékletébe fel nem vett hatóanyagok szokásos és gyorsított eljárással való értékelése tekintetében történő megállapításáról szóló 33/2008/EK rendelet 14–19. cikke szerinti gyorsított eljárást kérve.
- (5) A kérelmet az 1490/2002/EK rendelettel kijelölt referens tagállamhoz, Írországhoz nyújtották be. A gyorsított eljárásra vonatkozó határidőt betartották. A hatóanyag specifikációja és a támogatott felhasználási célok azonosak a 2008/934/EK határozatban szereplőkkel. A kérelem megfelel továbbá a 33/2008/EK rendelet 15. cikkében foglalt többi tartalmi és eljárási előírásnak is.
- (6) Írország elvégezte a kérelmező által benyújtott kiegészítő adatok értékelését és kiegészítő jelentést készített, amelyet 2010. április 13-án megküldött az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (a továbbiakban: a Hatóság) és a Bizottságnak. A Hatóság a kiegészítő jelentést észrevételezésre megküldte a többi tagállamnak és a kérelmezőnek, majd a kapott észrevételeket továbbította a Bizottságnak. A 33/2008/EK rendelet 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően és a Bizottság kérésére a Hatóság 2011. február 25-én ismertette a Bizottsággal a flukvinkonazolra vonatkozó következtetéseit ⁽⁸⁾. Az értékelő

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o.

⁽³⁾ HL L 15., 2008.1.18., 5. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2000.2.29., 25. o.

⁽⁵⁾ HL L 224., 2002.8.21., 23. o.

⁽⁶⁾ HL L 246., 2007.9.21., 19. o.

⁽⁷⁾ HL L 333., 2008.12.11., 11. o.

⁽⁸⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: A flukvinkonazol hatóanyagú növényvédő szerek kockázatértékeléséről szóló szakmai vizsgálat alapján levont EFSA-következtetés (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fluquinconazole). EFSA Journal 2011; 9(5):2096. [112 oldal]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2096. Lásd: www.efsa.europa.eu

jelentés tervezetét, a kiegészítő jelentést és a Hatóság következtetéseit a Bizottság az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban a tagállamokkal együtt megvizsgálta, majd ezeket a flukvinkonazolról szóló bizottsági vizsgálati jelentésként 2011. június 17-én véglegesítették.

- (7) Az elvégzett különböző vizsgálatok szerint a flukvinkonazol tartalmazó növényvédő szerek várhatóan általában – és különösen a vizsgált és a Bizottság vizsgálati jelentésében részletesen ismertetett felhasználási célokat illetően – megfelelnek a 91/414/EGK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott előírásoknak. Az előbbiekre tekintettel ezért helyénvaló a flukvinkonazol 1107/2009/EK rendelet szerinti jóváhagyása.
- (8) Az 1107/2009/EK rendelet 6. cikkével összefüggésben a 13. cikkének (2) bekezdése alapján, valamint a jelenlegi tudományos és műszaki ismeretek fényében azonban szükség van bizonyos feltételek és korlátozások előírására.
- (9) A flukvinkonazol jóváhagyásának támogatására vonatkozó következtetésben foglaltaktól függetlenül indokolt további megerősítő információkat kérni.
- (10) A jóváhagyás előtt megfelelő időt kell biztosítani arra, hogy a tagállamok és az érdekelt felek felkészülhessenek a hatóanyag jóváhagyásából fakadó új követelmények teljesítésére.
- (11) Az 1107/2009/EK rendeletben előírt, a jóváhagyásból fakadó kötelezettségek sérelme nélkül, figyelemmel a 91/414/EGK irányelv hatályon kívül helyezése és az 1107/2009/EK rendelet hatályba lépése következtében előállott egyedi helyzetre, a következőket kell azonban alkalmazni. A jóváhagyást követően a tagállamok számára hat hónapot kell biztosítani a flukvinkonazol tartalmazó növényvédő szerekre vonatkozó engedélyek felülvizsgálatára. A tagállamoknak szükség szerint módosítaniuk kell, újjakkal kell helyettesíteniük vagy vissza kell vonniuk a már kiadott engedélyeket. Az előbbi határidőtől eltérve hosszabb időt kell biztosítani a III. melléklet szerinti, az egyes növényvédő szerek összes felhasználási céljára vonatkozó aktualizált teljes dossziének a 91/414/EGK irányelvben meghatározott egységes elvek szerinti benyújtására, valamint értékelésére.
- (12) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram első szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 11-i 3600/92/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ keretében értékelt hatóanyagoknak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételével

kapcsolatos tapasztalatok szerint nehézségek támadhatnak annak értelmezésében, hogy a már kiadott engedélyek jogosultjainak milyen kötelezései vannak az adatokhoz való hozzáférést illetően. A további nehézségek elkerülése végett ezért szükségesnek tűnik pontosítani a tagállamok kötelezéseit, különösen azt, hogy meg kell győződniük arról, hogy az engedély jogosultja bizonyítottan hozzáfér az említett irányelv II. mellékletében leírt követelményeknek megfelelő dossziéhoz. E pontosítás azonban az említett irányelv I. mellékletét azóta módosító irányelvekhez, illetve rendeletekhez képest nem ró új kötelezettségeket a tagállamokra vagy az engedélyek jogosultjaira.

- (13) Az 1107/2009/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽²⁾ mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.
- (14) A 2008/934/EK határozat a flukvinkonazol felvételének elutasítását és a szóban forgó hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyeinek 2011. december 31-ig történő visszavonását írja elő. Az említett határozat mellékletének flukvinkonazolra vonatkozó sorát ezért el kell hagyni. A 2008/934/EK határozatot ezért a fentieknek megfelelően módosítani kell.
- (15) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatóanyag jóváhagyása

Az I. mellékletben meghatározott flukvinkonazol hatóanyag az I. mellékletben foglalt feltételekkel jóváhagyásra kerül.

2. cikk

Növényvédő szerek újraértékelése

(1) A flukvinkonazol hatóanyagként tartalmazó növényvédő szerekre kiadott engedélyeknek az 1107/2009/EK rendelettel összhangban történő szükséges módosítását, illetve visszavonását a tagállamok 2012. június 30-ig elvégzik.

A fenti időpontig főként arról kell meggyőződniük, hogy az e rendelet I. mellékletében előírt feltételek, az egyedi rendelkezéseket tartalmazó oszlop B. részében foglaltak kivételével, teljesülnek-e, és hogy az engedély jogosultja rendelkezik-e a 91/414/EGK irányelv 13. cikke (1)-(4) bekezdésében, valamint az 1107/2009/EK rendelet 62. cikkében meghatározott követelményeknek megfelelő dossziéval, illetve ilyen dossziéhoz való hozzáféréssel.

⁽¹⁾ HL L 366., 1992.12.15., 10. o.

⁽²⁾ HL L 153., 2011.6.11., 1. o.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az olyan engedélyezett növényvédő szerek esetében, amelyek flukvinkonazolt tartalmaznak egyedüli hatóanyagként vagy több olyan hatóanyag egyikeként, amelyek mindegyike legkésőbb 2011. december 31-ig felkerült az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletében lévő jegyzékre, a tagállamok az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében hivatkozott egységes elvek szerint, a 91/414/EGK irányelv III. mellékletében foglalt követelményeknek megfelelő dosszié alapján és az e rendelet I. mellékletében az egyedi rendelkezéseket tartalmazó oszlop B. részének figyelembevételével újból elvégzik a növényvédő szer értékelését. Az értékelés alapján meghatározzák, hogy a szer megfelel-e az 1107/2009/EK rendelet 29. cikke (1) bekezdésében megállapított feltételeknek. Ezt követően a tagállamok:

- a) flukvinkonazolt egyedüli hatóanyagként tartalmazó szer esetében szükség esetén legkésőbb 2015. december 31-ig módosítják vagy visszavonják az engedélyt, vagy
- b) flukvinkonazolt több hatóanyag egyikeként tartalmazó szer esetében 2015. december 31-ig, vagy ha a többi hatóanyagnak a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő felvételéről rendelkező adott jogszabályban az ilyen módosí-

tásra vagy visszavonásra későbbi időpont van megszabva, akkor az ott megjelölt határidőig szükség szerint módosítják vagy visszavonják az engedélyt.

3. cikk

A 540/2011/EU végrehajtási rendelet módosítása

Az 540/2011/EU rendelet melléklete e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul.

4. cikk

A 2008/934/EK határozat módosítása

A 2008/934/EK határozat mellékletének flukvinkonazolra vonatkozó sorát el kell hagyni.

5. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdő időpontja

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2012. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság ⁽¹⁾	Jóváhagyás dátuma	Jóváhagyás lejárt	Egyedi rendelkezések
Flukvinkonazol CAS-szám: 136426-54-5 CIPAC-szám: 474	3-(2,4-diklór-fenil)-6-fluoro-2-(1H-1,2,4-triazol-1-il)kvinazolin-4(3H)-on	≥ 955 g/kg	2012. január 1.	2021. december 31.	<p>A. RÉSZ</p> <p>Kizárólag gombaölő szerként engedélyezhető.</p> <p>B. RÉSZ</p> <p>Az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes alapelvek érvényesítése érdekében figyelembe kell venni az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban 2011. június 17-én véglegesített, a flukvinkonazolról szóló vizsgálati jelentésben és különösen annak I. és II. függelékében található megállapításokat.</p> <p>Az átfogó értékelésben a tagállamoknak:</p> <p>a) fokozott figyelmet kell fordítaniuk a szert kezelő személyeket érintő kockázatra, és gondoskodniuk kell arról, hogy a használati feltételek között adott esetben szerepeljen a megfelelő egyéni védőfelszerelés használata;</p> <p>b) különös figyelmet kell fordítaniuk a fogyasztók triazolból származó metabolitoknak (TDM-eknek) tulajdonítható étkezési kitettségére;</p> <p>c) különös figyelmet kell fordítaniuk a madarakra és emlősökre jelentett kockázatokra.</p> <p>A használati feltételek között adott esetben szerepelniük kell kockázatcsökkentő intézkedéseknek.</p> <p>A kérelmező megerősítő információt nyújt be az alábbiakról:</p> <ol style="list-style-type: none"> az elsődleges növénykultúrában, vetésforgós kultúrákban és az állati eredetű termékekben maradó, triazolból származó metabolitok (TDM); a vetésforgós kultúrákban a dion metabolit lehetséges maradékainak hozzájárulása az összességében tekintett fogyasztói kitettséghez; a rovarrevő emlősökre jelentett akut kockázat; a rovarrevő, illetve növényevő madarakra, illetve emlősökre jelentett hosszú távú kockázat; a gilisztaevő emlősökre jelentett kockázat; a vízi élőlények esetében az endokrinromboló képesség (teljes életciklus vizsgálata halaknál). <p>Ezen információkat a kérelmező benyújtja a tagállamok, a Bizottság és a Hatóság számára 2013. december 31-ig.</p>

⁽¹⁾ A hatóanyagok pontos azonosítása és részletes specifikációja a vonatkozó vizsgálati jelentésekben található.

II. MELLÉKLET

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletének B. része a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sorszám	Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság (*)	Jóváhagyás dátuma	Jóváhagyás lejártja	Egyedi rendelkezések
„14.	Flukvinkonazol CAS-szám: 136426-54-5 CIPAC-szám: 474	3-(2,4-diklór-fenil)-6-fluoro-2-(1 <i>H</i> -1,2,4-triazol-1-il)kvinazolin-4(3 <i>H</i>)-on	≥ 955 g/kg	2012. január 1.	2021. december 31.	<p>A. RÉSZ</p> <p>Kizárólag gombaölő szerként engedélyezhető.</p> <p>B. RÉSZ</p> <p>Az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes alapelvek érvényesítése érdekében figyelembe kell venni az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban 2011. június 17-én véglegesített, a flukvinkonazolról szóló vizsgálati jelentésben és különösen annak I. és II. függelékében található megállapításokat.</p> <p>Az átfogó értékelésben a tagállamoknak:</p> <p>a) fokozott figyelmet kell fordítaniuk a szert kezelő személyeket érintő kockázatra, és gondoskodniuk kell arról, hogy a használati feltételek között adott esetben szerepeljen a megfelelő egyéni védőfelszerelés használata;</p> <p>b) különös figyelmet kell fordítaniuk a fogyasztók étkezési kitettségére a triazolból származó metabolitoknak (TDM-ek);</p> <p>c) különös figyelmet kell fordítaniuk a madarakra és emlősökre jelentett kockázatokra.</p> <p>A használati feltételek között adott esetben szerepelniük kell kockázatcsökkentő intézkedéseknek.</p> <p>A kérelmező megerősítő információt nyújt be az alábbiakról:</p> <ol style="list-style-type: none"> az elsődleges növénykultúrában, vetésforgós kultúrákban és az állati eredetű termékekben maradó, triazolból származó metabolitok (TDM); a vetésforgós kultúrákban a dion metabolit lehetséges maradékainak hozzájárulása az összességében tekintett fogyasztói kitettséghez; a rovarrevő emlősökre jelentett akut kockázat; a rovarrevő, illetve növényevő madarakra, illetve emlősökre jelentett hosszú távú kockázat; a gilisztaevő emlősökre jelentett kockázat; a vízi élőlények esetében az endokrinromboló képesség (teljes életciklus vizsgálata halaknál). <p>Ezen információkat a kérelmező benyújtja a tagállamok, a Bizottság és a Hatóság számára 2013. december 31-ig.”</p>

(*) A hatóanyagok pontos azonosítása és részletes specifikációja a vonatkozó vizsgálati jelentésekben található.

A BIZOTTSÁG 807/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. augusztus 10.)

a triazoxid hatóanyagok a növényvédők szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

anyagok szokásos és gyorsított eljárással való értékelése tekintetében történő megállapításáról szóló 33/2008/EK rendelet 14–19. cikke szerinti gyorsított eljárást kérve.

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

- (4) A kérelmet az 1490/2002/EK rendelettel kijelölt referens tagállamhoz, az Egyesült Királysághoz nyújtották be. A gyorsított eljárásra vonatkozó határidőt betartották. A hatóanyag specifikációja és a támogatott felhasználási célok azonosak a 2009/860/EK határozat tárgyát képezőkkel. A kérelem megfelel továbbá a 33/2008/EK rendelet 15. cikkében foglalt többi tartalmi és eljárási előírásnak is.

tekintettel a növényvédők szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére és 78. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (5) Az Egyesült Királyság elvégezte a kérelmező által benyújtott kiegészítő adatok értékelését és kiegészítő jelentést készített, amelyet 2010. június 10-én megküldött az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (a továbbiakban: a Hatóság) és a Bizottságnak.

(1) Az 1107/2009/EK rendelet 80. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a 91/414/EGK tanácsi irányelvet⁽²⁾ a jóváhagyási eljárás és feltételek tekintetében továbbra is alkalmazni kell azon hatóanyagokra, amelyek esetében megállapították a kérelem teljességét a 33/2008/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ 16. cikkével összhangban. A triazoxid hatóanyag esetében a kérelem teljességét az említett rendelettel összhangban megállapították.

- (6) A Hatóság a kiegészítő jelentést észrevételezésre megküldte a többi tagállamnak és a kérelmezőnek, majd a kapott észrevételeket továbbította a Bizottságnak. A 33/2008/EK rendelet 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően és a Bizottság kérésére a kiegészítő jelentést a tagállamok és a Hatóság szakértői vizsgálatnak vetették alá. A Hatóság ezután 2011. február 15-én ismertette a Bizottsággal a triazoxidra vonatkozó következtetéseit⁽⁷⁾. Az értékelő jelentés tervezetét, a kiegészítő jelentést és a Hatóság következtetéseit a Bizottság az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban a tagállamokkal együtt megvizsgálta, majd ezeket a triazoxidról szóló bizottsági vizsgálati jelentésként 2011. június 17-én véglegesítették.

(2) A 451/2000/EK⁽⁴⁾ és az 1490/2002/EK⁽⁵⁾ bizottsági rendelet megállapítja a 91/414/EGK irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram harmadik szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat, és létrehozza azon hatóanyagok jegyzékét, amelyeket a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe történő lehetséges felvétel céljából értékelni kell. E jegyzék tartalmazza az triazoxidot is. A Bizottság a 2009/860/EK határozatával⁽⁶⁾ megtagadta a triazoxid felvételét a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe.

- (7) A referens tagállam által készített kiegészítő jelentés és a Hatóság új következtetései azokra az aggályokra koncentráltak, amelyek korábban a felvétel megtagadásához vezettek. Ilyen volt különösen, hogy megbízható fogyasztói kockázatértékelést nem volt lehetséges elvégezni, mivel hiányoztak egyes, a növényekben megtalálható szermaradékok jellegének, valamint az állatokban lévő szermaradékok esetleges átvitelének meghatározásához szükséges adatok.

(3) A 91/414/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése alapján az eredeti bejelentő (a továbbiakban: kérelmező) új kérelmet nyújtott be, a 91/414/EGK irányelv alkalmazására vonatkozó részletes szabályoknak az irányelv 8. cikke (2) bekezdésében említett munkaprogramban szereplő, de az irányelv I. mellékletébe fel nem vett ható-

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o.

⁽³⁾ HL L 15., 2008.1.18., 5. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2000.2.29., 25. o.

⁽⁵⁾ HL L 224., 2002.8.21., 23. o.

⁽⁶⁾ HL L 314., 2009.12.1., 81. o.

⁽⁷⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság; A triazoxid hatóanyagú növényvédők szerek kockázatértékeléséről szóló szakmai vizsgálat alapján levont EFSA-következtetés (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance triazoxidé). EFSA Journal 2011; 9(3): [86 oldal] doi:10.2903/j.efsa.2010.2018. Lásd: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- (8) A kérelmező által benyújtott új információk azt mutatják, hogy a fogyasztói kitétséget elfogadhatónak lehet minősíteni.
- (9) A kérelmező által szolgáltatott kiegészítő információk így lehetővé tették a felvétel megtagadásához vezető konkrét aggályok kiküszöbölését. Más nyitott tudományos kérdés nem merült fel.
- (10) Az elvégzett különböző vizsgálatok szerint a triazoxidot tartalmazó növényvédő szerek várhatóan általában – és különösen a vizsgált és a Bizottság vizsgálati jelentésében részletesen ismertetett felhasználási célokot illetően – megfelelnek a 91/414/EGK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek. Az előbbiekre tekintettel ezért helyénvaló a triazoxid 1107/2009/EK rendelet szerinti jóváhagyása.
- (11) Az 1107/2009/EK rendelet 6. cikkével összefüggésben 13. cikkének (2) bekezdése alapján, valamint a jelenlegi tudományos és műszaki ismeretek fényében azonban szükség van bizonyos feltételek és korlátozások előírására.
- (12) A triazoxid jóváhagyásának támogatására vonatkozó következtetésben foglaltaktól függetlenül indokolt további megerősítő információkat kérni.
- (13) Az 1107/2009/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jóváhagyott hatóanyagok jegyzéke tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2011. május 25-i 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽¹⁾ mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.

- (14) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatóanyag jóváhagyása

Az I. mellékletben meghatározott triazoxid hatóanyag az I. mellékletben foglalt feltételekkel kerül jóváhagyásra.

2. cikk

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet módosítása

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet melléklete e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul.

3. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdő időpontja

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2011. október 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 153., 2011.6.11., 1. o.

I. MELLÉKLET

Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság ⁽¹⁾	Jóváhagyás dátuma	Jóváhagyás lejárta	Egyedi rendelkezések
Triazoxid CAS-szám: 72459-58-6 CIPAC-szám: 729	7-klór-3-imidazol-1-il-1,2,4-benzotriazin-1-oxid	≥ 970 g/kg Szennyezőanyagok: toluol: legfeljebb 3 g/kg	2011. október 1.	2021. szeptember 30.	A. RÉSZ Kizárólag gombaölő szerként engedélyezhető, vetőmagok kezelésére. B. RÉSZ Az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes alapelvek érvényesítése érdekében figyelembe kell venni az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottságban 2011. június 17-én véglegesített, a triazoxidról szóló vizsgálati jelentésben és különösen annak I. és II. függelékében található megállapításokat. Az átfogó értékelésben a tagállamoknak: a) fokozott figyelmet kell fordítaniuk a szert kezelő személyek védelmére, és gondoskodniuk kell arról, hogy a használati feltételek között adott esetben szerepeljen a megfelelő egyéni védőfelszerelés használata; b) fokozott figyelmet kell fordítaniuk a magedő madarakra jelentett kockázatokra, és gondoskodniuk kell arról, hogy az engedélyezés feltételei között kockázatcsökkentő intézkedések is szerepeljenek. A kérelmezőnek megerősítő információkat kell benyújtania a magedő emlősökre jelentett hosszú távú kockázatra vonatkozóan a Bizottság, a tagállamok és a Hatóság számára legkésőbb 2013. szeptember 30-ig.

⁽¹⁾ A hatóanyag pontos azonosítása és részletes specifikációja a vizsgálati jelentésben található.

II. MELLÉKLET

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletének B. része a következő bejegyzéssel egészül ki:

Szám:	Közhasználatú név, azonosító szám	IUPAC-név	Tisztaság (*)	Jóváhagyás dátuma	Jóváhagyás lejárta	Egyedi rendelkezések
„17.	Triazoxid CAS-szám: 72459-58-6 CIPAC-szám: 729	7-klór-3-imidazol-1-il-1,2,4-benzotriazin-1-oxid	≥ 970 g/kg Szennyezőanyagok: toluol: legfeljebb 3 g/kg	2011. október 1.	2021. szeptember 30.	A. RÉSZ Kizárólag gombaölő szerként engedélyezhető, vetőmagok kezelésére. B. RÉSZ Az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett egységes alapelvek érvényesítése érdekében figyelembe kell venni az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságban 2011. június 17-én véglegesített, a triazoxidról szóló vizsgálati jelentésben és különösen annak I. és II. függelékében található megállapításokat. Az átfogó értékelésben a tagállamoknak: a) fokozott figyelmet kell fordítaniuk a szert kezelő személyek védelmére, és gondoskodniuk kell arról, hogy a használati feltételek között adott esetben szerepeljen a megfelelő egyéni védőfelszerelés használata; b) fokozott figyelmet kell fordítaniuk a magevő madarakra jelentett kockázatokra, és gondoskodniuk kell arról, hogy az engedélyezés feltételei között kockázatsökkentő intézkedések is szerepeljenek. A kérelmezőnek megerősítő információkat kell benyújtania a magevő emlősökre jelentett hosszú távú kockázatra vonatkozóan a Bizottság, a tagállamok és a Hatóság számára legkésőbb 2013. szeptember 30-ig.”

(*) A hatóanyag pontos azonosítása és részletes specifikációja a vizsgálati jelentésben található.

A BIZOTTSÁG 808/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. augusztus 10.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

mivel:

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. augusztus 11-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 10-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 90 70	TR	128,9
	ZZ	128,9
0805 50 10	AR	73,7
	TR	63,0
	UY	98,8
	ZA	72,4
	ZZ	77,0
0806 10 10	EG	150,8
	MA	187,2
	TR	166,4
	ZZ	168,1
0808 10 80	AR	114,4
	BR	63,1
	CL	86,0
	CN	56,0
	NZ	102,2
	US	121,3
	ZA	88,7
	ZZ	90,2
0808 20 50	AR	95,9
	CL	75,1
	CN	49,3
	NZ	108,0
	ZA	96,2
0809 30	TR	126,5
	ZZ	126,5
0809 40 05	BA	50,1
	XS	57,7
	ZZ	53,9

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS 2011/499/KKBP HATÁROZATA

(2011. augusztus 1.)

az Európai Unió szudáni különleges képviselőjének kinevezéséről szóló 2010/450/KKBP határozat módosításáról és meghosszabbításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 28. cikkére, 31. cikkének (2) bekezdésére és 33. cikkére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2010. augusztus 11-én elfogadta a 2010/450/KKBP határozatot ⁽¹⁾, amely 2010. szeptember 1-jétől 2011. augusztus 31-ig Rosalind MARSDEN-t nevezte ki az Európai Unió szudáni különleges képviselőjévé („EUKK”).
- (2) 2011. július 9-én a Dél-szudáni Köztársaság kikiáltotta függetlenségét, így az EUKK hatásköre most két független országra terjed ki.
- (3) Rosalind MARSDEN-t ki kell nevezni az Európai Unió szudáni köztársasági és dél-szudáni köztársasági különleges képviselőjévé 2011. július 9-től 2012. június 30-ig. A 2010/450/KKBP határozatot ezért módosítani kell és meg kell hosszabbítani.
- (4) Az EUKK a megbízatását olyan helyzetben látja el, amely rosszabbodhat és akadályozhatja az Unió külső tevékenységének a Szerződés 21. cikkében meghatározott célkitűzéseinek az elérését,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2010/450/KKBP határozat a következőképpen módosul:

1. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács 2010/450/KKBP határozata az Európai Unió szudáni köztársasági és dél-szudáni köztársasági különleges képviselőjének kinevezéséről”;

2. az 1., 2. és 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Az Európai Unió különleges képviselője

A Tanács 2011. július 9-től 2012. június 30-ig Rosalind MARSDEN-t nevezi ki az Európai Unió szudáni köztársasági (»Szudán«) és dél-szudáni köztársasági (»Dél-Szudán«) különleges képviselőjévé (»EUKK«). Az EUKK megbízatása hama-

rabb is megszüntethető, amennyiben a Tanács az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (»főképviselő«) javaslatára így határoz.

2. cikk

Politikai célkitűzések

Az EUKK megbízatása az Európai Uniónak (»EU« vagy »Unió«) a Szudánnal és a Dél-Szudánnal kapcsolatos politikai célkitűzésein alapul, és ennek keretében együttműködik a szudáni felekkel, az Afrikai Unióval (AU) és az Egyesült Nemzetek Szervezetével (ENSZ), illetve más nemzeti, regionális és nemzetközi érdekeltekkel annak érdekében, hogy az átfogó békeszerződés (»CPA«) lejáratát és Dél-Szudán 2011. július 9-ével történt függetlenné válását követően megvalósuljon Szudán és Dél-Szudán békés egymás mellett élése. Az uniós politikai célkitűzések közé tartozik a CPA-ban, illetve annak lejáratát követően lezáratlanul maradt kérdések megoldásához való aktív hozzájárulás és a feleknek a megállapodásban foglaltak végrehajtásához való segítségnyújtás; a bizonytalan észak-déli határterület stabilizálására tett erőfeszítések támogatása; az intézményépítés támogatása és a stabilitás, a biztonság és a fejlődés előmozdítása Dél-Szudánban; a dárfúri konfliktus politikai eszközökkel való megoldásának előmozdítása; a demokratikus kormányzásnak, az elszámoltathatóságnak és az emberi jogok tiszteletben tartásának ösztönzése, a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együttműködést is beleértve; a kelet-szudáni szerepvállalás fenntartása; valamint a humanitárius szállítmányok célba juttatásához szükséges feltételek javítása Szudán és Dél-Szudán egész területén.

Az EUKK megbízatásának alapja emellett az az uniós politikai célkitűzés is, hogy az EU járuljon hozzá a Dél-Szudán és a tágabb régió stabilitására az LRA (*Lord's Resistance Army* – Az Úr Ellenállási Hadserege) által jelentett fenyegetés csökkentéséhez és felszámolásához.

3. cikk

Megbízatás

(1) E politikai célkitűzések megvalósítása érdekében az EUKK megbízatása a következő:

- a) kapcsolattartás a szudáni kormánnyal, a dél-szudáni kormánnyal, a szudáni és a dél-szudáni politikai pártokkal, a dárfúri fegyveres mozgalmakkal, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel az Unió politikai célkitűzéseinek megvalósítása céljából;

⁽¹⁾ HL L 211., 2010.8.12., 42. o.

- b) a szoros együttműködés folytatása az ENSZ-szel, az AU-val és különösen az AU Szudánnal foglalkozó magas szintű végrehajtó bizottságával (»AUHIP«), az Arab Államok Ligájával, a kormányközi fejlesztési ügynökséggel, valamint egyéb regionális és nemzetközi érdekeltekkel, beleértve az USA különmegbízottját;
- c) részvétel a releváns nemzetközi és nyilvános fórumok munkájában az uniós politikai célkitűzések előmozdítása és a Szudánnal kapcsolatos nemzetközi erőfeszítések koherenciájának biztosítása érdekében;
- d) az arra irányuló nemzetközi erőfeszítésekhez való hozzájárulás – szoros együttműködésben az ENSZ-szel, az AU-val, a katarai kormánnyal és más nemzetközi érdekeltekkel –, hogy Dárfúr kérdésében átfogó és mindenre kiterjedő, tartós békeállapot szülessen;
- e) az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása a megfelelő szudáni és dél-szudáni hatóságokkal, a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyészének hivatalával, az Emberi Jogi Főbiztos Hivatalával, valamint a térségben működő emberi jogi megfigyelőkkel való rendszeres kapcsolattartás révén;
- f) hozzájárulás az Unió emberi jogi politikájának, többek között az uniós emberi jogi iránymutatásoknak – különösen a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsáról, továbbá a nők és lánygyermekek elleni erőszakról, valamint a velük szembeni diszkrimináció valamennyi formája elleni küzdelemről szóló uniós iránymutatásoknak, továbbá a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000) ENSZ biztonsági tanácsi határozattal (»ENSZ BT-határozat«) kapcsolatos uniós politikának – a végrehajtásához, többek között a fejlemények figyelemmel kísérése és az azokról tett jelentések, valamint az e tekintetben megfogalmazott ajánlások révén;
- g) aktív hozzájárulás a Szudánra és Dél-Szudánra vonatkozóan a Külügyek Tanácsa által 2011. június 20-án jóváhagyott átfogó uniós megközelítés végrehajtásához;
- h) a Dél-Szudán és a tágabb régió stabilitására az LRA jelentette fenyegetés csökkentését és felszámolását szolgáló erőfeszítéseket támogató uniós szerepvállalás felügyelete és összehangolása minden releváns érdekeltektől.
- (2) Megbízásának teljesítése érdekében az EUKK többek között:
- a) tanácsadást nyújt és jelentést tesz a nemzetközi fórumokon képviselt uniós álláspontok meghatározásával kapcsolatban annak érdekében, hogy proaktívan előmozdítsa és megerősítse a Szudánra és Dél-Szudánra vonatkozó uniós politika konzisztens jellegét;
- b) folyamatosan áttekinti az Unió valamennyi tevékenységét, és szorosan együttműködik az Unió kartúmi és dzsubai küldöttségével, valamint az AU melletti addisz-abebei, illetve az ENSZ melletti New York-i EU-képvisellettel;
- c) támogatja az átfogó békeszerződésben, illetve annak lejárta követően lezáratlanul maradt kérdések megoldá-

sával kapcsolatos politikai folyamatot és tevékenységeket, és segíti a feleket a megállapodásban foglaltak végrehajtásában, valamint támogatja a dél-szudáni intézményépítés terén végzett munkát;

- d) hozzájárulás az Unió emberi jogi politikájának, többek között az uniós emberi jogi iránymutatásoknak – különösen a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsáról, továbbá a nők és lánygyermekek elleni erőszakról, valamint a velük szembeni diszkrimináció valamennyi formája elleni küzdelemről szóló uniós iránymutatásoknak, továbbá a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000) ENSZ BT-határozattal kapcsolatos uniós politikának – a végrehajtásához, többek között a fejlemények figyelemmel kísérése és az azokról tett jelentések révén; és
- e) nyomon követi a szudáni és a dél-szudáni félnek az ENSZ BT vonatkozó határozatainak – különösen az 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009) és 1919 (2010) számú határozatnak – való megfelelését, és jelentésben számol be arról.”;

3. a 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az EUKK szorosan együttműködik az Európai Külügyi Szolgálattal (»EKSZ«).”;

4. az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EUKK megbízásával kapcsolatos kiadások fedezésére szánt 1 820 000 EUR pénzügyi referenciaösszeg a 2010. szeptember 1-jétől 2012. június 30-ig terjedő időszakra 955 000 EUR-val nő.”;

5. a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A csoport létrehozása és összetétele

(1) Megbízása és a rendelkezésre álló megfelelő pénzügyi eszközök keretein belül az EUKK felel csoportjának létrehozásáért. A csoportnak rendelkeznie kell a megbízás által megkívánt, a meghatározott politikai kérdésekre vonatkozó szakértelemmel. Az EUKK folyamatosan és haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot a csoport összetételéről.

(2) A tagállamok, az Unió intézményei és az EKSZ javaslatot tehetnek az EUKK-t munkájában segítő személyzet kiküldetésére. A tagállamok vagy az Unió intézményei által az EUKK mellé kiküldött alkalmazottak javadalmazását az érintett tagállam, az Unió érintett intézménye, illetve az EKSZ fedezi. A tagállamok által az uniós intézményekhez vagy az EKSZ-hez kirendelt szakértőket is ki lehet küldeni az EUKK-hoz. A szerződéses nemzetközi alkalmazottaknak a tagállamok állampolgárainak kell lenniük.

(3) A kiküldött személyzet minden tagja a küldő állam vagy uniós intézmény, illetve az EKSZ közigazgatási fennhatósága alatt marad, és az EUKK megbízásának érdekében jár el és végzi feladatát.

(4) Az EUKK számára Brüsszelben, Kartúmban és Dzsubában kell fenntartani egy-egy – a szükséges politikai, adminisztratív és logisztikai személyzettel ellátott – hivatalt.”;

6. a 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Az EU-minősített adatok biztonsága

Az EUKK és csoportjának tagjai tiszteletben tartják az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról szóló, 2011. március 31-i 2011/292/EU tanácsi határozatban (*) megállapított biztonsági elveket és minimumszabályokat.

(*) HL L 141., 2011.5.27., 17. o.”

7. a 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Biztonság

Az EUKK – a Szerződés V. címe szerint az Uniót kívül műveleti minőségben alkalmazott személyi állomány biztonságára vonatkozó uniós politikának megfelelően – megbízásával és a hatásköre alá tartozó földrajzi terület biztonsági helyzetével összhangban, a közvetlenül az irányítása alá tartozó állomány biztonsága érdekében meghoz valamennyi indokolt és megvalósítható intézkedést, különösen az alábbiakat:

- a) az adott misszióra vonatkozó biztonsági terv kidolgozása, amely többek között fizikai, szervezeti és eljárási biztonsági intézkedéseket tartalmaz, szabályozza az állomány biztonságos bejutását a misszió területére és a misszió területén belüli biztonságos mozgását, továbbá kiterjed a biztonsági események kezelésére, valamint tartalmazza a misszió vészhelyzeti intézkedési és evakuációs tervét;
- b) annak biztosítása, hogy az Uniót kívül telepített teljes állomány a misszió területén fennálló körülmények által megkövetelt, nagy kockázat elleni biztosítással rendelkezzen;
- c) annak biztosítása, hogy az Uniót kívül telepítendő csoportjának valamennyi tagja – a helyi szerződéses személyzetet is beleértve – megfelelő, a misszió biztonsági minősítéséhez igazodó biztonsági képzésben részesüljön a misszió területére való érkezése előtt vagy érkezésekor;

d) annak biztosítása, hogy a rendszeres biztonsági értékeléseket követően tett ajánlásokat végrehajtsák, és ezek végrehajtásáról és az egyéb biztonsági kérdésekről a félidős jelentések és a megbízás végrehajtásáról szóló jelentések keretében írásos jelentéseket nyújtsanak be a Tanács, a főképviseelő és a Bizottság számára.”;

8. a 11. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EUKK rendszeres jelentésben számol be a PBB-nek a dárfúri helyzet, valamint a szudáni és a dél-szudáni helyzet alakulásáról.”;

9. a 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EUKK a helyszínen szoros kapcsolatot tart fenn az Unió – többek között kartúmi, dzsubai, addisz-abebai és New York-i – küldöttségeinek vezetőivel és a tagállamok külképviseleteinek vezetőivel. Ezek minden tőlük telhető megtesznek annak érdekében, hogy az EUKK-nak megbízása végrehajtásában segítséget nyújtsanak. Az EUKK egyébként a helyszínen működő nemzetközi és regionális szereplőkkel is kapcsolatot tart.”;

10. a 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Felülvizsgálat

E határozat végrehajtását, valamint az Uniót a térségben történő egyéb hozzájárulásával való összhangját rendszeresen felül kell vizsgálni. Az EUKK 2012. január végéig az elért eredményekről szóló jelentést, a megbízás végén pedig a megbízás teljesítéséről szóló átfogó jelentést nyújt be a Tanácsnak, a főképviseelőnek és a Bizottságnak.”.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. július 9-től kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 1-jén.

a Tanács részéről

az elnök

M. DOWGIELEWICZ

A TANÁCS 2011/500/KKBP VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2011. augusztus 10.)****a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/137/KKBP határozat végrehajtásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

mellékletében meghatározott, korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékébe,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke (2) bekezdésére,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

*1. cikk*tekintettel a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 28-i 2011/137/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (2) bekezdésére,

Az e határozat mellékletében szereplő szervezeteket fel kell venni a 2011/137/KKBP határozat IV. mellékletében foglalt jegyzékbe.

2. cikk

mivel:

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

(1) A Tanács 2011. február 28-án elfogadta a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/137/KKBP határozatot.

Kelt Brüsszelben, 2011. augusztus 10-én.

(2) A líbiai helyzet súlyosságára tekintettel két további szervezetet fel kell venni a 2011/137/KKBP határozat IV.

*a Tanács részéről**az elnök*

M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ HL L 58., 2011.3.3., 53. o.

MELLÉKLET

Az 1. cikkben említett szervezetek

	Név	Azonosításra szolgáló adatok	Indokolás	A jegyzékbe vétel dátuma
1.	Al-Sharara Oil Services Company (más néven: Al Sharara, Al-shahara oil service company, Sharara Oil Service Company, Sharara, Al-Sharara al-Dhahabiya Oil Service Company)	Al-Saqa körzet, az al-Saqa mecset mellett, Tripoli, Líbia Tel: +218 21362 2163 Fax: +218 21362 2161	A Kadhafi-rezsim nevében vagy irányításával eljáró szervezet.	2011.8.10.
2.	Organisation for Development of Administrative Centres (ODAC)	www.odac-libya.com	A Kadhafi-rezsim nevében vagy irányításával eljáró szervezet, a rendszer potenciális finanszírozási forrása. Az ODAC több ezer, kormányzati forrásból finanszírozott infrastrukturális projektet támogatott.	2011.8.10.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

